

EL BUTLLETÍ

de Llagostera

Núm. 27 / 2ª Etapa
Setembre de 2002
3,75 €

Citroën C3

Descaradamente nuevo

Por fin está aquí.
Llega un coche descaradamente rompedor.
Pensado para fascinarte por dentro y por fuera.
Descaradamente innovador: ayuda electrónica al estacionamiento, dirección asistida eléctrica, climatizador digital...
Descaradamente enrollado: equipo de radio CD con 6 altavoces.
Descaradamente práctico: maletero modulable (Moduboard).

Descaradamente impulsivo: motores de hasta 110 C.V.
Descaradamente seguro: ABS con repartidor electrónico de frenada y ayuda a la frenada de urgencia, ESP (control dinámico de estabilidad) y hasta 6 airbags.
Y si quieres sentirte privilegiado observa el mundo a través de su techo panorámico.
Nuevo CITROËN C3.
Descaradamente diferente.

CITROËN C3

Desde 9.430 €

www.citroen.es

Equipamiento según versiones. P.V.P. recomendado para el modelo C3 1.1i x (I.V.A., impuesto de matriculación, transporte, promoción de lanzamiento y plan prever gasolina incluidos) aplicable en los puntos de venta que participen en la operación. Válido hasta fin de mes para turismos en stock en Península y Baleares. Información Citroën 902.44.55.66

NO TE IMAGINAS LO QUE CITROËN PUEDE HACER POR TI

TALLER ESTEVE

Agent Oficial Citroën

Zona Ind. C/ Miquel 1-3 Tel: 972 83 02 17 LLAGOSTERA

Col·lectiu de Redacció

Cristina Cáceres, Núria Capdevila, Sílvia Cortés, Cristina Garcia, Marta Genóher, Enric Hospital, Lúdia Mallorquí, Montse Mayol, Anna Molas, Dani Moll, Jordi Pinsach, Santi Soler, Marc Sureda, Jaume Ventura, Marta Ventura, Pilar Ventura

Col·laboradors: Marta Albà, Eugènia Mascort, Jordi Moll, Ramon Motjé, Toni Navarro, Roberto Pintre, Fina Solà, Arxiu Municipal, Biblioteca Julià Cutillé, Pub l'Enrenou.

Llagostera, setembre 2002
"Butlletí de Llagostera" Núm. 27

Portada: David Ventura

Dirigit pel:
Col·lectiu de Redacció.
C/ St. Pere nº5 o Apt. Correus 76
Tel. 972.83.12.10
email: elbutlleti@grn.es
www: <http://ww2.grn.es/elbutlleti>

Impressió: Montjor s.l
Tel. 93 4855470. Barcelona
Dipòsit Legal: GI-1733/95

**Amb la col·laboració
de la Diputació
de Girona**

**Membre de l'Associació Catalana
de la Premsa Comarcal**

- 4 **EDITORIAL**
- 5 **ESPORTS. "Cracks" de l'Esport**
- 15 **TEMES DE REFLEXIÓ. La religió i els joves, són incompatibles?**
- 19 **LA BÚSTIA DEL PAPU**
- 22 **UNA HISTÒRIA. Violació?**
- 24 **SANT JORDI. Guanyador Categoria Adults**
- 27 **COSES DEL POBLE. Què hi falta i què hi sobra?. La Festa Major. Música. V Festival d'estiu del Casino. Aplec de Panedes. Ral·li Cales de Palafrugell. IX Botiga al carrer. Simulacre d'incendi al CEIP. Solstici d'Estiu. Concentració de Motos. Sant Cristòfol. Presentació de la revista Gavarres. Caminada a la llum de la lluna. Havaneres, cremat i sardinada. II Festa Astèrix.**
- 53 **LLAGOSTERA A LA PREMSA**
- 55 **ENTITATS. Casal Parroquial Llagosterenc. Llagostera Ràdio. C.F. Casal Parroquial Llagosterenc. Llar d'Infants el Niu. Llagostera Solidària. Biblioteca Julià Cutillé. U.E. Llagostera. Colla Gegantera. Hospital Residència Josep Baulida.**
- 65 **ELS CENTRES EDUCATIUS**
- 69 **RETALLS D'HISTÒRIA**
- 70 **LLETRAHERITS**
- 73 **XEF PANORÀMIX. Ànec mut amb naps negres**
- 74 **REGISTRE CIVIL.**
- 77 **LLIÇONS DE BELLESA**
- 79 **RACÓ DE L'ART**
- 81 **BOTÀNICA**
- 83 **HORÒSCOP**
- 84 **COSES DEL BUTLLETÍ. Conveni amb l'Ajuntament.**
- 85 **IOGA**
- 87 **L'ÚLTIMA NIT A LA FRESCA**
- 89 **A BOCA DE CANÓ**
- 91 **DES DE CA L'ÀVIA LOLA**
- 94 **L'ÀLBUM DE FOTOS**

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats. L'únic article que expressa l'opinió de tot el Col·lectiu de Redacció és l'Editorial. Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor. Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut dels escrits que excedeixin l'extensió d'un foli escrit a doble espai. Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

llocs de venda: Llibreria Sureda,
Tabacs Montse Plensa,
Llibreria Mallorquí i
Llibreria Frigola

Semàfors desconnectats, Mossos d'Esquadra maleducats, conductors nerviosos, veïns i vianants empenyats i, sobretot, cotxes, cotxes i més cotxes.

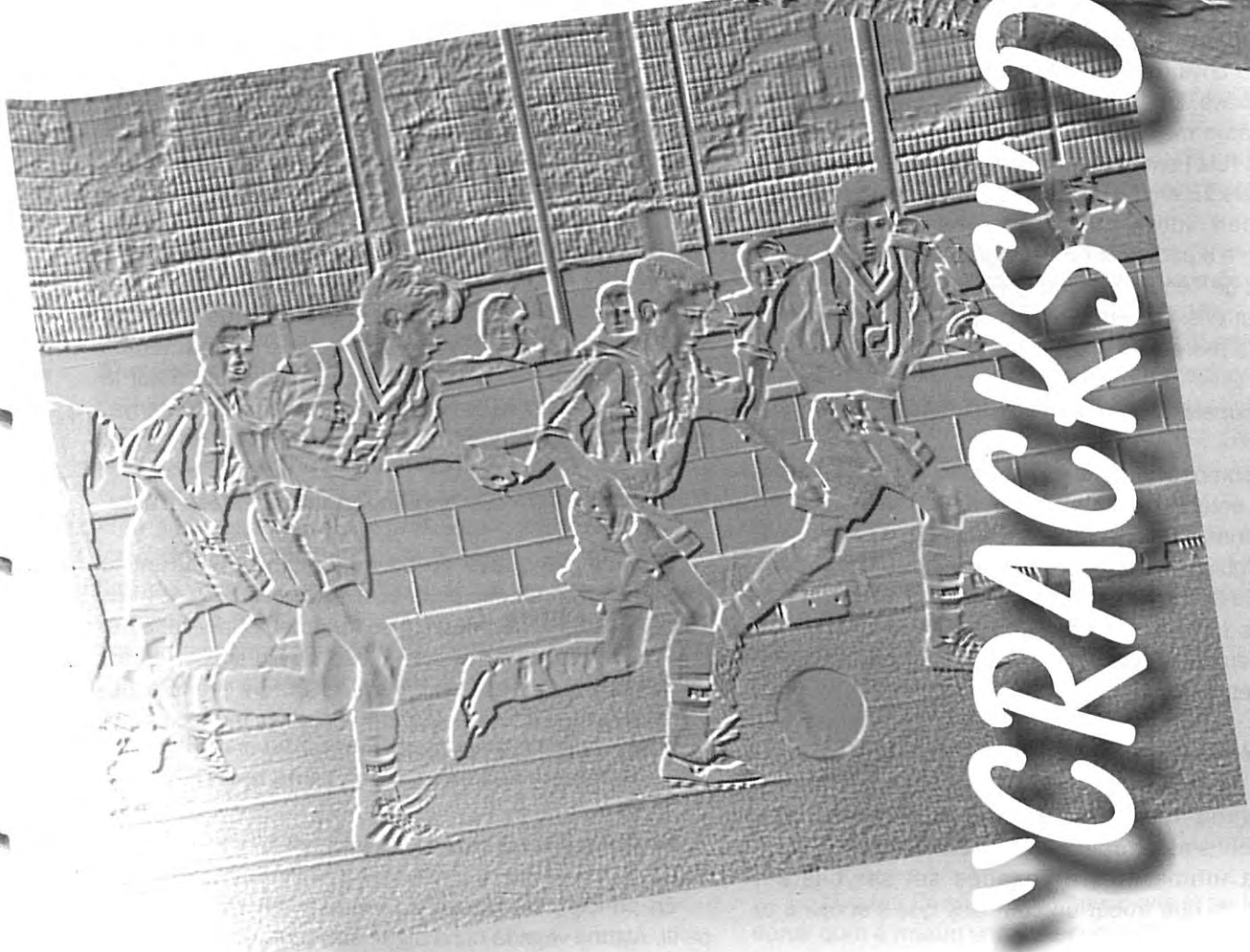
Un estiu més, Llagostera s'ha convertit en el penós protagonista dels butlletins informatius sobre les incidències viàries al nostre país. Cues quilomètriques en ambdós sentits de la marxa, ingredient indispensable de les anomenades operacions sortides i operacions tornades, han ocasionat innumerables maldecaps i problemes a conductors, però també als veïns de Llagostera, feliçment acostumats a la pau i tranquil·litat. Els diversos dispositius dels Mossos d'Esquadra han tornat a fracassar. Ni desplegament de Mossos, ni cons, ni carrils addicionals, i molt probablement, ni la futura variant, serviran per donar pas als milers i milers de vehicles que cada estiu travessen el nostre municipi. Sense una imminent i clara solució, potser caldria plantejar-se oferir algun servei o reclam de tipus turístic i aprofitar aquest desgavell i treure'n algun profit.

On lamentablement no es varen enregistrar gaires cues, va ser per accedir als actes programats durant la Festa Major. La poca participació en alguns actes de l'Edifici Polivalent i, sobretot, la manca d'esperit festiu als carrers del poble i a la Plaça Catalunya confirma, any rere any, que al llagosterenc li costa sortir al carrer i als de fora venir al nostre poble. Si no fos per les cues i els escàndols polítics faríem números per encapçalar la llista de pobles més avorrits de la comarca. Ens és difícil trobar explicacions al fenomen d'apatia general que es respira a Llagostera i, evidentment, som incapaços de donar solucions. Per postres, la meteorologia ha fet la guitza a les festes d'estiu, i més d'una entitat ha hagut de fer la seva festa al Local Polivalent, perdent-se així l'essència de passar la nit a la fresca d'un carrer o un parc del poble. Si fem un esforç per ser positius, hem de destacar amb entusiasme l'èxit de les Carpes, que consoliden fermament l'oferta lúdica que haurà de ser la base de les Festes Majors dels propers anys. Potser aquest és un bon camí per començar a despertar al llagosterenc adormit i al forani desmenjat.

Per acabar voldríem contestar i aclarir l'escrit d'opinió del director del Diari de Girona, Jordi Xargayó, on el passat dia 16 de maig, considerava fora de lloc les afirmacions del nostre amic i col·laborador Joan Ventura fetes en l'anterior Butlletí. Sense entrar a valorar en si compartim o no aquestes afirmacions, voldríem deixar clar que el Butlletí de Llagostera és una publicació independent, editada per l'Associació Cultural El Papu Tisoires. Una entitat, que com tantes altres al poble, rep una subvenció anual per part de l'Ajuntament de Llagostera en forma de conveni i que aquest fet no representa, com insinua el senyor Xargayó, que el Butlletí de Llagostera sigui una eina a mans de l'alcalde Lluís Postigo per "premiar fidelitats i castigar crítiques".

El Butlletí de Llagostera sempre ha estat, i estarà, obert a tothom i sempre ha volgut respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions. En aquest sentit, convidem al Sr. Xargayó i a totes aquelles persones que així ho desitgin, a escriure com a col·laborador d'El Butlletí.

"CRACKS" DE L'ESPORT

Jordi Llinàs Gavilan

Pilot oficial de l'equip Yamaha Trivimon de Quads

Amb només dos anys de carrera esportiva, el llagosterenc Jordi Llinàs Gavilan s'està perfilant com un dels millors pilots de quads del nostre país.

Ha pujat al podi en diverses ocasions, aconseguint un segon lloc al campionat d'Espanya i terceres posicions a Tàrraga, Aiguaviva i Rebès de Terri. Actualment ocupa la cinquantesena posició en el rànquing mundial. És el pilot oficial de l'equip Yamaha Trivimon i el seu somni és recuperar l'abandonat circuit de Llagostera i poder disputar una carrera envoltat dels seus companys, amics i familiars, en definitiva "córrer a casa amb els teus".

Marina Font

Embollicant les mans abans d'una sortida per evitar butllofes a les mans

Com comença la teva carrera esportiva en el món dels quads?

Vaig pujar per primera vegada sobre un quad quan jo tenia uns 13 anys. El quad era del meu cosí i de tant en tant me'l deixava. Em va agradar tant que vaig dir que quan tingués 18 anys me'n compraria un, abans que un cotxe. Tothom se'n reia i em deien que estava boig,

Vaig fer els 18 anys i vaig fer realitat el meu vell somni. Amb el quad sota les cames, una colla d'amics m'engresquen a participar en una cursa. Vaig fer una bona carrera i els de l'equip Yamaha Trivimon em van proposar de córrer per ells. Evidentment accepto i comença així la meua carrera professional.

En què consisteix una carrera de quads?

És una competició d'equip i d'estratègia. En principi cada equip està format per dos pilots i un quad. Mai no pots córrer més de dues hores seguides. En el Campionat d'Espanya t'obliguen a canviar cada mitja hora. Les sortides són potser la part més espectacular ja que els pilots han de córrer uns 12 metres, pujar al quad, engegar-lo i arrencar. En una carrera de quads no guanya el que córre més sinó el que fa més voltes.

I què es necessita per córrer?

Doncs molt fàcil, un quad i un company que preferiblement s'assembli i s'acopli a tu.

Aquesta última part a vegades sol ser bastant complicada. Ja que trobar un company que s'acopli a tu costa molt.

És important tenir paciència i mirar de fer-li veure quins són els meus errors.

Suposo que també has d'estar preparat físicament?

Sí, són curses de resistència i has d'estar preparat tant físicament com psicològicament. Quan estàs sobre el quad et canses moltíssim i quan no corres pateixes moltíssim pel teu company.

Així doncs t'has d'entrenar per estar en forma?

M'entreno durant tot l'any. Tinc la sort de practicar handbol i aquest esport m'ajuda a estar en forma. També faig peses amb poc pes i moltes repeticions per fibrar la massa muscular i sovint vaig amb bicicleta de muntanya. Intento córrer unes dues hores setmanals en algun circuit.

La dieta sol ser una part important en tot esportista.

Sí, amb els quads no és cap excepció. Durant la setmana cal portar una dieta equilibrada i abans i després de cada carrera l'alimentació és fonamental per rendir al màxim. Es recomanen dietes riques amb hidrats de carboni i sobretot mantenir-te ben hidratat. També prenc algun complex proteínic-vitamínic de venda en farmàcies per recuperar forces i menjo molta fruita.

És perillosa una carrera de quads?

En principi, les curses no representen cap mena de perill. Alguna vegada hi ha algun accident, normalment a

punt de finalitzar la cursa després d'haver estat corrent varies hores i a causa del cansament i voler forçar el cos més del compte. En tot cas són caigudes, quatre esgarrapades i com a màxim algun os trencat. A més a més cada vegada hi ha més seguretat als circuits.

T'has fet mal alguna vegada?

La lesió més important la vaig patir en una carrera a València on em vaig fer un bon trau a la cama durant una caiguda. Normalment caus, t'aixeques, engegues el quad i a tornar-hi que no ha estat res.

Abans comentaves que intentes córrer unes dues hores setmanals. On ho fas?

Allò ideal és tancar-te en un circuit i córrer. El que passa és que els quads són una especialitat relativament nova a casa nostra i el tema dels circuits està molt malament. Si vols circuits bons i amb condicions t'has de desplaçar fins a Lleida, on hi ha molta afició. Per aquí normalment vaig a Vidreres o a Santa Coloma on hi ha circuits de motocròs, que també serveixen per entrenar.

Quin pressupost té un equip com el teu?

El pressupost per temporada ve determinat pel nombre de competicions en què l'equip participa. En el meu cas, enguany tenim un pressupost d'uns 53.000 euros i bàsicament es finança amb l'esponsorització i patrocini d'empreses així com amb col·laboracions d'amics i familiars. Actualment la meua família és el meu màxim patrocinador, juntament amb quads Trivimon, tèxtil Tarragó, Casmetae, bisectriu, Fivaller, Ròtnic Retolació i Sal Puig.

Amb els quads, suposo que de la mateixa manera que amb altres esports, els patrocinadors són una part molt important per poder competir. Hi ha moltes despeses, a part del manteniment del quad hi ha les inscripcions en campionats que van dels 60 euros fins als 720 euros aproximadament, depenent del tipus de competició, si és local, comarcal, estatal o mundial.

Així doncs, podriem dir que el nombre de carreres està relacionat amb el nombre de patrocinadors

Sí, així és. I per tant si pots inscriure't i participar al màxim de competicions, més possibilitats tens de guanyar i que et coneiguin.

En Jordi agafant un revolt a Tàrrega

Els quads són un hobby o un esport?

Els quads sempre han estat un hobby per a mi. Quedar amb una colla d'amics un diumenge per fer una sortida, riure i un bon esmorzar m'omple de plaer. No obstant, al competir de forma professional, hi has de dedicar temps, recursos i sacrificis. No em facis comparar entre la competició i els amics perquè no es poden comparar. Amb els amics expliques les sensacions que sents i gaudeixes de la natura, a les curses estàs pendent només del moment i del company i les converses són tècniques.

El meu consell és que un quad és més divertit per gaudir-lo com a hobby, ja que competir suposa desplaçar-te i perdre molt del temps que tens lliure i, a vegades, sacrificar altres coses que també t'agraden. Per competir t'ha d'agradar moltíssim.

Quan guanyes el teu primer títol?

Al campionat d'Espanya aconsegueixo la segona posició. Era la tercera cursa oficial que feia.

I què vas guanyar?

Una copa i l'orgull d'un mateix, que sempre és molt gratificant.

Ja veig que no t'hi pots guanyar la vida amb els quads.

En absolut. En algunes competicions et poden arribar a donar com a màxim uns 180 euros (30.000 pessetes) en

metàl·lic si acabes primer. En el millor dels casos, com per exemple a les 8 hores de Tàrraga t'inscriuen gratuïtament al mundial.

El primer mundial que vaig disputar me'l van pagar per una tercera posició a Tàrraga.

Com és un mundial de quads?

Doncs és un esdeveniment bastant espectacular. Estem parlant de més de 500 pilots de tot el món, amb els seus mecànics, ajudants, preparadors,... L'ambient que es viu a dins dels "boxes" i del circuit és impressionant. Durant la carrera aprens a pilotar un quad de veritat. Hi ha pilots que van molt i molt ràpid, sobretot els americans.

Què en diu la xicota i la família de tant de quad i de tant voltar per circuits?

De moment s'ho agafen bé i tinc el seu recolzament en tot moment. Ja he comentat que la meua família és el meu primer espònsor. Sempre que poden m'acompanyen a les carreres i fins i tot a vegades em vénen a veure als entrenaments.

I la compatibilitat amb la feina?

Al treballar pel meu compte, amb la família, m'ho puc combinar perfectament, tot i que tinc algun problema.

Tens algun projecte?

Fins ara m'he dedicat a les curses de resistència. Després d'aquests dos anys tinc intenció de presentar-me al Campionat del Nord a La Rioja on l'especialitat és d'Enduro que consisteix amb curses de dues hores amb un sol pilot en un circuit d'un mínim de 20 km.

Explica'ns alguna anècdota divertida?

L'any passat al mundial celebrat a Pont de Vaux, a França, algú em va descargolar el cable de embragatge del quad.

Anava amb el quad "a fondo" i amb prou feies em movia del lloc. Vaig haver d'apretar el quad fins a "boxes" després que els altres companys de carrera em passessin varies vegades. Amb tot, vaig solucionar el problema i vaig quedar en cinquantesima posició en una carrera on hi participaven uns 130 quads.

D'altra banda també és curiosa i divertida la rivalitat que existeix entre els usuaris de quads i els de moto. Hi ha un cert "pique", suposo que com entre els esquís i els snowboards.

Temporada de Jordi Llinàs

PROVA	DATA
3 hores d'Utiel	7 d'abril de 2002
TT Montes de Cuenca	10-12 de maig de 2002
3 hores Colm. Oreja	19 de maig de 2002
3 hores de Vidreres	2 de juny de 2002
3 hores de Villaviciosa	9 de juny de 2002
8 hores d'Aiguaviva	15-16 de juny de 2002
6 hores de Tàrraga	29 de juny de 2002
Baja Aragon	18-21 de juliol de 2002
3 hores de Lleó	28 de juliol de 2002
12 heures de Pont de Vaux	24-25 d'agost de 2002
3 hores de Raves del Terri	14 de setembre de 2002
3 hores de Vidreres	Sense data
3 hores La Pobla de Mafumet	Sense data
3 hores de Logroño	17 de setembre de 2002

Marina Font

Madrid: Intentant adelantar a pilots duplats

Lluís Santamaria Gil

Aquest any jugarà amb el R.C.E. Espanyol

Quan era petit, en Lluís ja despuntava. Ara té 12 anys i acaba de fitxar pel R.C.E. Espanyol. Com molts altres nens que tenen qualitats innates per un esport, en Lluís ha arribat a una edat crucial per la seva evolució com a esportista. En els propers anys aprendrà a ser un bon jugador de futbol amb tot el que això implica, perfeccionament tècnic, disciplina i molt treball. Per en Lluís s'obren les portes d'un futur incert.

En Lluís va començar a tocar la pilota en diferents equips de la comarca com el Caldes i la Penya Bons Aires de Girona. En aquests equips va aprendre moltes coses del futbol, no només la tècnica i els fonaments de l'esport d'equip sinó també altres coses igual d'importantes per a la seva formació. En Lluís ha tingut la sort de trobar al Bons Aires uns excel·lents entrenadors que també han estat amics i educadors. "L'Albert Fernández i l'Albert Lluís em van ensenyar a jugar a futbol. Jo i un altre nen vam arribar al Bons Aires amb molta xuleria i durant el primer any em van fer xupar molta banqueta. D'aquestes coses se n'aprèn molt"

Quan tenia 8 anys, el Barça es va interessar per ell i el va voler fitxar. Anar al Barça a aquella edat suposava que els pares l'havien de portar a entrenar a Barcelona fins que tingués 12-13 anys, que és quan es queden a la Masia. Els pares estaven disposats a assumir aquest esforç però en Lluís ho tenia molt clar. Sembla impossible que un nen de 8 anys pugui dir no a una oferta del Barça, i més quan és l'equip dels seus somnis. Però de vegades hi ha coses importants que poden influir en una decisió. "Vaig anar a fer les proves amb el Barça. Em van dir que si volia se'm quedaven i jo vaig dir que no. Vaig pensar que trobaria a faltar els meus amics i companys del Bons Aires. Encara era benjamí".

Aquest any passat va passar pel Bons Aires un coordinador de l'Espanyol a veure'l. Tot i que de seguida es va interessar per en Lluís, va demanar poder veure'l en acció on realment es constata la vàlua d'un futbolista, en els partits. Després de veure'l jugar a Riuderenes, l'interès es va convertir en oferta de fitxatge, i aquest cop en Lluís va dir que sí. També van fer proves a cinc jugadors més del Bons Aires, però només van fitxar a en Lluís. Posteriorment, el Barça va tornar a mostrar interès per en Lluís, però ell ja havia adquirit un compromís amb l'Espanyol.

En Lluís començarà aquest any l'ESO a l'IES Llagostera i anirà a entrenar tres cops per setmana a Barcelona amb l'Espanyol. El vindran a buscar i el tornaran a Llagostera amb un taxi, li donaran una beca d'estudis i li proporcionaran la roba de passeig, la roba d'entrenament,

Fent proves amb la Selecció Catalana aleví

En Lluís amb un company de Girona de l'Espanyol

i l'equip per jugar. "Durant la pretemporada aniré a Barcelona tot el dia però després estudiaré aquí, i quan acabi les classes de la tarda me n'aniré a entrenar"

Els pares, Jesús Santamaria i Consol Gil, veuen amb il·lusió aquesta nova vida per al seu fill, però també tenen les seves reserves. Tenen por que el seu fill no pugui superar aquesta etapa que se li presenta, por a un canvi del seu comportament envers els companys de Llagostera, però, sobretot, por a què no pugui superar els estudis. Els pares han fet un esforç perquè en Lluís tingui clares les seves prioritats, i el que cal primer de tot és estudiar i no perdre el fil de la seva educació. No només els pares prioritzen els estudis, l'Espanyol demana cada trimestre els informes acadèmics dels seus jugadors, i si no aprova no continua al club. "Ja sé que hauré de treballar molt. A mi m'agradaria estudiar cirurgia".

En Lluís juga de davanter centre, però a l'Espanyol jugarà de mitja punta. "Els primers entrenaments que vaig fer a l'Espanyol vaig sentir que era un món molt diferent. Tots anaven uniformats. Quan arriba un jugador nou, els companys no et donen oportunitats perquè pensen que si entra algú nou a l'equip un altre se'n va al carrer. Però quan l'entrenador et presenta com a jugador de l'equip

Consol Gil i Jesús Santamaria amb el seu fill.

En Lluís amb l'equip de la Peña Bons Aires la temporada 2001-2002. En aquest equip de Girona entrenat per l'Albert Lluís també hi juguen tres nens de Llagostera: Jordi Mir (a baix, primer per la dreta) Musa Sillah (a dalt, segon per la dreta) i Josep Maria Torrent (a dalt, sisè per la dreta).

tots t'accepten com a company i com amic. Hi ha molta competitivitat però quan comences a entendre't amb ells tot és més fàcil". El seu nou entrenador es diu César Sanz i entrenarà a la ciutat esportiva nova que ha fet el club a Sant Adrià del Besós.

En Lluís somnia amb triomfar en el món del futbol, d'arribar a jugar amb el primer equip de l'Espanyol o del Barça, però també té clar que les coses s'han d'aconseguir anant a poc a poc i amb molt d'esforç. "Primer hem de veure com va aquest any. El primer any sempre és el més difícil de tots".

Montse Mayol
Jordi Pinsach
Dibuix: Ramon Motjé

En Lluís "tocant-la" durant un torneig amb la Selecció Catalana aleví celebrat a Rubí.

Congratulations Mr. Bonigton

Una c-15 abonyegada i amb els seus bons 300.000 kms. arriba al pàrquing del Rocaponga com moltes altres vegades. Quatre personatges surten de dins, curiosament un d'ells supera el doble d'edat de la majoria. És alt, fort i molt afable, i us puc assegurar que no sembla pas fet de carn i ossos. Ell és fet de roca, de neu i de gel, el seu cos ha estat forjat en les parets més difícils i en els cims més alts. La seva ment ha hagut d'assimilar les situacions més adverses.

Agafem les motxilles i fem la breu caminada que ens portarà a les vies d'escalada, en Pep Angelats i jo ens sentim satisfets pels comentaris d'admiració que mostren en Darío Rodríguez (director de la revista *Desnivel*) i en Chris, a l'arribar al punt on es divideixen totes les agulles. El seu permanent bon humor s'accentua més a mesura que ens aproximem a la roca. Hem escollit l'esperó per la primera escalada de Chris Bonigton a Solius, la seva particular forma piramidal, estèticament atractiu i la gran qualitat dels itineraris el fan un lloc idoni per la presa de contacte. En Chris pertany a una generació d'escaladors que van revolucionar el panorama alpinístic dels anys 60 i 70. Ell ha estat un dels puntals de l'època en què hi va haver més quantitat i qualitat en l'obertura de primeres escalades extremadament difícils en les grans muntanyes del planeta. Així ens ho demostra, en Chris vol escalar cinquè grau i no ho vol fer d'altra manera que escalant sempre de cap de corda.

La peculiar escalada de Solius exigeix una òptima tècnica, la bona col·locació dels peus és bàsica en els trams de presa petita.

Escala tranquil i reposat, els seus nítids moviments delaten aquest gat vell del granit. Després d'escalar un parell

de vies de cinquè grau de placa aprofitem per fer un mos, sembla que en Chris s'ho passa bé. Decidim canviar de sector, li ensenyo unes fisures de l'agulla central, ell somriu tot fregant-se les mans, frisa per enfrontar-s'hi.

Les fisures són l'especialitat dels escaladors britànics, i altra vegada quedem sorpresos. La via exigeix molta resistència sobretot si és desconeixen els passos. Sense massa complicació ha resolt l'itinerari, ja s'ha fet amb un cinquè superior. Em recupera la corda i em reuneixo amb ell a la reunió on ens encaixem la mà a l'estil "Yanki",

El pròxim escenari és l'agulla del mig. Amb els seus trenta metres de placa tècnica i atlètica. Prèviament pugen en Pep i en Darío que li faran unes fotos. En Chris aprofita per contemplar el paisatge des del mirador que hi ha just davant aquesta agulla. S'ho passa bé veient escalar en Pep, que com si es tractés d'un esquiol granític s'enfila ràpidament fins el cim. Seguidament en Darío se situa a mitja via per aconseguir un bon pla per la foto. En Chris que sempre està a punt, s'encorda i inicia l'escalada. Comença agafant-se a les minúscules preses que el portaran al pas més difícil del recorregut. Tots estem atents, -"Whatch me!!!!"- es disposa a fer el pas clau. Els peus s'adhereixen a la paret com per art de màgia, un ràpid moviment amb el braç esquerra i un gran crit d'alegria, ha superat el pas clau. Continua escalant sense dificultats fins arribar a dalt. Ho ha aconseguit, als 67 anys ha escalat un sisè A a Solius. Ha estat formidable, increïble....., Chris Bonigton ens ha tornat a sorprendre, no podem dir res més que..... Congratulations Mr. Bonigton!

Carles Cañiguer

GARATGE EMILI ROGET**AGENT OFICIAL PEUGEOT**

Ctra. Girona - Sant Feliu de Guíxols Km. 19,5

Telèfon 972 83 01 67 - Fax 972 83 04 60

17240 Llagostera

206 CC

GEMMA

PERFUMERIA**ESTÈTICA****COMPLEMENTS**

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240- LLAGOSTERA (GIRONA)

La religió i els joves, són incompatibles?

Respecte a aquesta qüestió, l'església ofereix una visió optimista i esperançadora, segons les paraules del rector del nostre poble mossèn Josep, a qui vam entrevistar per tal d'obtenir més informació en aquest article.

"Tot i que hi ha l'hàbit de dir que la joventut passa de tot, el que hi ha al darrera és el cansament d'una vida permissiva, d'una vida fàcil. Els joves busquen un nivell de vida més exigent, més autèntic, més responsable. Un exemple d'això són les moltes ONG, on col·laboren joves. Són aquests valors humans (l'altruisme, la solidaritat...) que l'església vol ajudar a portar a una dimensió de l'esperit".

Aquesta visió de la realitat actual dels joves, es pot entendre com un crit d'esperança, però alhora, també pot ser considerada com una visió esbiaixada de la situació que ens trobem avui. Una perspectiva optimista sempre és gratificant en una moment en què hi ha molts esquemes socials que s'estan trencant. Però una visió utòpica, és a dir una visió que obvia els problemes i tan sols contempla les virtuts, planteja en la seva pròpia definició un repte irrealitzable. Alguns joves estan buscant el camí per un món millor, es planten nous objectius i lluiten contra allò que ells consideren que ha de canviar. Alguns d'aquests joves formen part de col·lectius implicats en moviments socials, com els ecologistes, antiglobalització, els okupas, etc... Són nois i noies amb ideals, són simplement joves. Però molts altres, més que no aquells qui lluiten i treballen per un món diferent, hi ha els qui passen de tot. Avui hi ha més joves que passen de tot que mai o si més no aquesta és la percepció que en tenim.

Podem entendre aquest "passotisme" com una forma de lluita?

"En el subconscient de la joventut hi ha una protesta a la vida fàcil, encaramel·lada, perquè aquesta vida no porta res i van a la recerca de quelcom més profund en el seu ésser."

En cap cas una protesta pot ser manifestada amb una actitud d'indiferència, tot i que pot ser passiva, en tant que pacífica o en tant que pausada, però sempre una protesta implicarà una actitud activa.

Els joves tal vegada busquen una altra forma de vida però no saben què estan buscant. Cert és que la seva vida és molt fàcil, si més no per a una gran majoria. És una vida fàcil a nivell material, no els falta de res, tenen el que volen i moltes vegades fins i tot quan ho volen. Aproven sense estudiar, obtenen títols acadèmics sense anar a classe, tenen motos sense treballar, el cotxe més potent

als 18 anys, pagues extraordinàries i uns pares que els estimen tant que no els saben dir que no. Però en d'altres aspectes és simplista dir que la seva vida és fàcil. Els joves d'avui lluiten cada dia contra mil coses que per molts dels adults són inimaginables. Lluiten dia a dia per ser el millor en alguna cosa sigui el que sigui i al preu que calgui. Lluiten contra la pressió social i al mateix temps contra el desinterès de pares, companys, professors, etc. Lluiten per fer-se adults en una societat on no són respectades les seves opinions i tan sols són vistos com nens que juguen a ser grans. Lluiten contra el plaer i la curiositat de sentir coses diferents. El risc, voler conèixer, sentir noves sensacions i buscar noves experiències són propis al procés de desenvolupament d'una persona. Són el sexe, les drogues, l'alcohol, un caramel perfecte per col·locar a l'abast d'un adolescent. I davant d'una vida on les necessitats bàsiques i aquelles que ofereixen un benestar de qualitat, estan total i absolutament cobertes, què queda?

Tenint en compte el que s'ha dit fins ara es pot considerar que el discurs general de l'església descriu els joves i el seu món d'una forma simplista, poc realista. La religió ofereix, massa sovint, una visió del món segmentada. Els joves, de la mateixa manera la resta del món viuen en una constant d'interaccions personals i socials, on interactuen normes, regles, ambients i idees terriblement diferents. La gent és bombardejada per missatges contradictoris i a vegades incoherents i la religió sostenta, en el seu marc teòric, un món simple, on intervenen dos grans missatges: els del bé i els del mal.

"En el fons la fe cristiana és la protesta que fa l'home que no vol viure com una bèstia. Aquesta afirmació ens diu que l'home gaudeix d'unes aptituds espirituals que el fan diferent als animals salvatges. Els animals es mouen per instints, no tenen control social, ni normes de comportament. L'home, un ésser superior, compta amb la voluntat i la intel·ligència, dos aptituds espirituals. L'home, amb la intel·ligència serà capaç de descobrir la veritat i amb la voluntat el bé. La religió guia l'home en aquest procés de descobriment de la veritat i el bé."

Una concepció considerada per molts, tan poc realista pot oferir solucions reals i alternatives viables als problemes que els joves avui viuen i contra els quals lluiten cada dia ?

"La veritat i el bé són universals, no és res més que el descobriment de les Lleis Naturals. La Llei natural es defineix de la següent manera: és la participació a la saviesa i a la bondat de Déu que permet a l'ésser humà conèixer que són el bé i el mal, la veritat i la mentida. La moral cristiana no és res més que la llei natural portada a les seves últimes conseqüències. El centre de la moral cristiana és la dignitat de la persona humana".

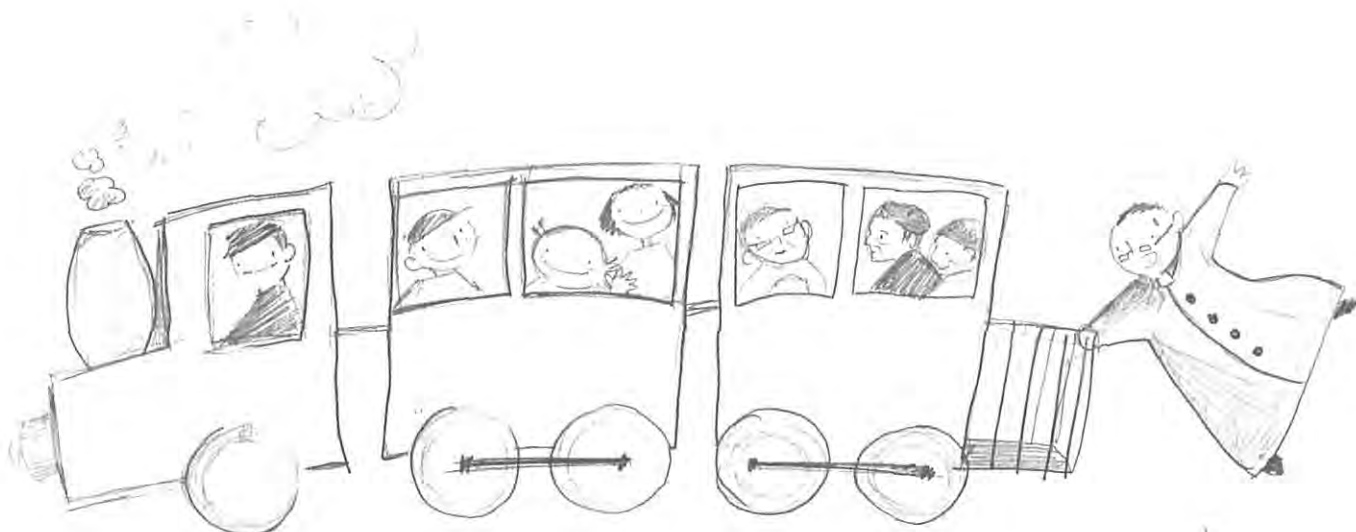
El món és explicat des de la fe cristiana a través d'unes lleis naturals, que per l'església són universals i que t'ajuden a conèixer la veritat que et conduirà cap al camí del bé. Al meu entendre i des d'aquesta perspectiva, existeix una solució molt òbvia als problemes o "temptacions" que qualsevol jove d'avui es pot trobar en el seu camí, seguir les Lleis Naturals. Les Lleis Naturals si són universals, haurien de ser conegudes per tots i enteses per tots de la mateixa manera. Universal significa - que comprèn o es comú a tots. Que pertany o s'estén a tot el món, a tots els països, a tots els temps. I la paraula Natural -que pertany a la natura; produïda per ella, no degut a les forces sobrenaturals ni a l'home. Sense manipulació, ingènua. Tenint en compte aquestes definicions, com és que no les coneixem, si són universals?. Com és que es modifiquen si són naturals? Indiferentment fóssim o no cristians, estiguéssim o no formats en aquesta fe o religió seríem coneixedors d'aquestes lleis. El problema és que les lleis no són universals, que no hi ha veritats absolutes, sinó que hi ha formes d'entendre el món i que la vida, si més no ara i aquí, no és tan fàcil. El bé i el mal no poden ser definits, sinó té un "depèn", un "a vegades", un "context", on es

pugui emmarcar. I els joves, de la mateixa manera que la resta de la gent poden fer una acte de fe o no. Creure o no amb un ésser superior, sigui qui sigui i es digui com es digui. Però la religió, que pot ser definida com la forma o el mètode per arribar a conèixer aquesta fe, hauria d'aprendre a ajudar a la gent en el context social en el qual es troba.

L'església és la institució organitzativa de la religió que predica la fe cristiana que ha creat al llarg del temps una estructura conceptual del món, que ha difós unes normes, creades i elaborades pels homes d'una època, situació i context social concret, amb la pretensió de ser la base d'interpretació del món. Però de la mateixa manera que qualsevol moviment social, l'església neix d'un corrent de pensament i crea una filosofia de vida i unes normes d'acord amb aquesta forma d'entendre i concebre el món. L'església forma part de la nostra societat, i ha estat vinculada a ella de forma històrica i amb gran influència en la cultura, art, costums, etc.. Però l'església com a institució social, formada per persones i que treballa per a les persones, és necessari que evolucioni de la mateixa manera que passa amb la societat per la qual treballa i de la qual forma part.

"L'església ha de servir al poble i a la gent del poble, perquè l'església té una funció d'ajuda i d'acció social".

És innegable que la religió ha canviat al llarg dels temps, però fins no fa gaires anys, l'església encara dictava les normes i tenia poder social. Per tant no s'adaptava a la societat sinó que evolucionava amb ella. Era part activa i tolerava un canvi controlat d'aquesta. Però ara, la societat evoluciona al marge del seus dictàmens, dels seus criteris, de les seves normes. I no tan sols això, sinó que els canvis

són molt ràpids, demanen processos d'adaptació constants, àgils i alguns sectors de l'església, ara per ara no són capaços d'assumir-los. L'església està perdent el tren de la societat, i aquesta no està disposada a esperar-lo. Els joves són qui condueixen aquest tren i són els que estan més allunyats de la cua, on de moment hi ha l'església.

En conclusió podem dir que els joves i la religió no són incompatibles en termes absoluts, però tampoc podem dir que siguin compatibles. L'església és encara capaç de congregar milers de joves per proclamar i viure la paraula de Déu, com va passar l'any 2000 a la Jornada Mundial de la joventut a Roma, en la qual es van reunir 2,5 milions de joves i van realitzar activitats com camps de treball o altres. Però alhora s'allunya cada cop més d'aquells que no combreguen amb la seva fe. Els joves necessiten que els escoltin, els comprenguin, els tolerin i els dictin normes a seguir, estratègies per formar-se i construir opinions. Ara per ara l'església no està preparada per fer-ho, té normes a seguir, però no té estratègia per ajudar-los a crear la seva pròpia forma de pensar i només alguns representants d'aquesta institució poden entendre i escoltar sense jutjar.

Els joves moltes vegades busquen refugi, volen que alguna persona els orienti, els ajudi i sobretot els accepti, però la religió com respon?

"Actualment existeix una mirada negativa dels joves cap a l'església perquè d'ella només es contempla i difon -el pecat-, quan en realitat l'església no fa res més que ajudar la gent al cultiu de la virtut. Però mai la moral de l'església és negativa, sinó summament positiva. No és un NO, sinó que és un SÍ"

Quina és la seva resposta respecte l'avortament? Què respon respecte l'ús de preservatius? Què respon respecte l'homosexualitat? Què respon si vols informació sobre el sexe? Què respon respecte als hàbits de diversió dels joves (discoteques, festes, sortides a la matinada)? Què respon sobre com intervenir en la violència? Què respon sobre la música? Què respon sobre allò que interessa i preocupa aquest col·lectiu?.....

Com respon?

Lídia Mallorquí

Obres Hospital S.L.

Carrer Pocafarina, 47
Telèfon (972) 83 09 45
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Centre de Ioga GRISELDA

Ioga - Relaxació - Gimnàstica correctiva

MATRÍCULA OBERTA
PLACES LIMITADES

- Mals d'esquena,
musculars
i articulacions.
- Insomni
- Estrès

Cassà de la Selva:

dimarts i dijous: matins, tardes i nits.

Caldes de Malavella:

dilluns, dimecres i divendres

(informació: Ajuntament de Caldes de Malavella)

Llagostera: Informació 972 83 07 27

INSTAL·LACIONS
Ruffi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica

TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

*Tapisseria
i Tendals
Sanchez*

☎ 972
83 03 87

Confecció i col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromís

C/ Barcelona, 16 17240 Llagostera (Gi)

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

Centre Estètica

Mª Assumpció Llobet

C/ Almogàvers, 22
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 01 47

"La fresca del Barri"

Sempre ens havíem pensat que les persones eren respectuoses, si més no amb les normes que establia l'Ajuntament.

Som uns veïns del carrer Pocafarina de Llagostera. Els nostres patis delimiten amb uns altres que pertanyen a les cases del carrer Ricard Casademont, quedant una zona triangular de jardins entre ambdós carrers. En una d'aquestes cases s'hi ha fet un porxo-barbacoa amb una paret d'uns 5 m. d'ample per uns 3 m. d'alçada (que són 4'5 m. de la veïna del darrera).

Sabent nosaltres que això no estava permès, el primer pas va ser anar a parlar amb la propietària, que va dir que demanaria el permís d'obres, (que no tenia tot i haver iniciat l'obra).

Els dies passaven i els paletes anaven treballant.

Segons sabem, l'Ajuntament no en tenia constància.

Finalment vam decidir posar una denúncia.

Dues o tres vegades, a petició nostra, els municipals anaven a parar l'obra; però així que giraven el cap tornaven a treballar-hi, a més d'insultar verbalment els veïns.

Si telefonàvem a l'Ajuntament ens deien que tot estava correcte i l'obra parada (cosa que no era certa), que s'havia ordenat a la promotora l'enderrocament en el termini d'un mes i que per l'incompliment d'aquesta ordre li seria imposada una multa a la promotora de 300'51 euros, la qual s'aniria reiterant a intervals de temps iguals fins la completa execució, aprovat per la Comissió de Govern el dia 23-10-2001.

D'això fa gairebé 9 mesos, ni la promotora no ha complert l'ordenança ni s'ha pagat cap multa.

El porxo no només està acabat sinó que ja s'hi han fet reformes, (això sí, tirant la runa a casa dels altres). I tot sense permís d'obres i amb el vist-i-plau de l'Ajuntament.

Durant l'última reunió dels veïns afectats i el Sr. Postigo el dia 29 d'abril d'enguany, ens vam assabentar que la propietària de l'obra en qüestió, la Sra. Lourdes Serrano, havia acudit a l'Ajuntament a acusar-nos de malmetre-li la teulada i provocar-li humitat a les parets, tirant-li aigua (cosa falsa i fàcilment demostrable).

I sembla ser, que el Sr. Alcalde s'ho va creure; però no es molesta a comprovar-ho.

Resumint: hem escoltat els plors de la Sra. Lourdes i també les seves mentides; ens hem hagut de treure les seves deixalles dels nostres patis i aguantar un ruixat d'insults; l'Ajuntament ha fet un paper com aquell que no sap res.

Potser el que caldria en aquest poble és la bona convivència amb els veïns i que el seu Ajuntament es preocupés per fer complir les normes a tothom. Per igual.

Veïns afectats del carrer Pocafarina

LAMPISTERIA **J. FA**

Es fan instal·lacions de gas i les
revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49 - Tel. (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

IRUANI, S.L.

C/Albet 20
Tel. 972 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

L'exclusió social està de moda

"Res és com abans". És una frase que es repeteix generació rere generació. Potser ara res és menys semblant al que era abans, però tots i cada un dels canvis viscuts per les diferents generacions han estat pels seus protagonistes molt importants. Les costums, els hàbits, fins i tot les expressions lingüístiques i les paraules canvien i es modifiquen. Però aquests canvis que per alguns són feixucs, incoherents, estranys, estressants, per altres poden ser fantàstics agradables, magnífics. I per les properes generacions poden representar riqueses, satisfaccions, maldecaps o desenganys. En qualsevol cas l'intent de conservació i la resistència als canvis és quelcom natural a la nostra cultura o, si més no, és considerat socialment legítim.

Tots els canvis, petits o grans necessiten un procés d'adaptació, un procés d'incorporació d'aquests canvis dins les estructures de la societat del moment en què aquests es produeixen. I qualsevol procés d'adaptació implica posicionaments i lluites entre les diferents formes de viure aquesta transformació, hi haurà sempre partidaris a favor i en contra. Fruit d'aquesta diversificació d'opinions envers els fenòmens generadors del canvi, neix el conflicte i amb ell la lluita ferotge per un nou model social. Hi ha esdeveniments que comporten canvis més importants envers la societat on es produeixen i d'altres en generen menys. Un exemple, ara molt clar, és la revolució industrial. La revolució industrial va comportar modificacions organitzatives a tots els nivells. No va ser tan sols un canvi dins l'engranatge del sistema de producció. La societat es va transformar, van existir grans moviments migratoris, canvis en l'estructura i organització de la ciutat, canvis socials, aparició de noves classes socials, de noves epidèmies, nous sistemes d'exclusió social i de marginalitat i no tan sols en el punt on es localitzava el canvi sinó en tot el seu entorn. Qualsevol canvi implica modificacions a tots els nivells, sigui quin sigui el motor que genera el procés de transformació.

El nostre entorn i per tant també el nostre poble, està submergit en un procés de canvi. La situació que s'està vivint actualment no és fruit de polítiques, de fets, de circumstàncies produïdes en aquest mateix moment, sinó que són conseqüència de processos anteriors. Estem vivint de forma implícita una guerra cultural. Qui ha de vèncer a qui? qui és més amo de la terra? qui s'ha de sotmetre a les costums? qui té més poder?. Aquesta és la nostra guerra. Una guerra que es fa explícita en fets aïllats, amb actes taxats com a vandàlics, racistes, xenòfobs, però que tenen la seva llavor a les cases, a l'educació i al carrer. Aquests fets aïllats o no tan aïllats, són censurats per moltes persones que són generadores d'aquesta corrent de pensament. Moltes vegades, tot i ser de forma "inconscient", aquestes persones que condemnen aquests actes de discriminació, mantenen discursos quotidians que

reforcen cada una d'aquestes accions. És molt habitual sentir dir que una persona no és racista, que el nostre poble no és racista, que mai no ho ha estat, quan ha pogut existir la discriminació racial, si mai han conviscut races i cultures que provenen de continents i religions diferents? Com algú pot dir que aquí no som racistes?. Ser racista no és tan sols, agredir, insultar, menysprear, a una persona d'una altra raça, ètnia o cultura, pel sol i únic fet de formar part d'una raça, ètnia o cultura diferent a la teva. Ser racista també és, no voler conèixer, no voler relacionar-te, mantenir les distàncies, emetre judicis de valor o jutjar sense coneixement de causa, tot això és ser racista. Qui porta a terme l'atac físic, no és res més que el braç executor i és l'explosió evident, d'un corrent de pensament que existeix de forma latent dins l'entorn social on es desenvolupa.

Són per tant, aquestes conductes i aquests pensaments accions de resistència a una societat que s'està transformant. Estem vivint una situació que implica adquirir altres hàbits socials i altres sistemes relacionals, en detriment de valors culturals plenament assentats. Més tard o més d'hora tots, absolutament tots, haurem d'aprendre a conviure i l'única manera d'aconseguir-ho és coneixent aquell amb qui has de viure, es tracta d'aconseguir un nou model social, una nova realitat, una nova cultura, és a dir una nova forma de viure.

L'EXCLUSIÓ SOCIAL NO ÉS PRÒPIA D'UNA RAÇA, CULTURA O ÈTNIA, ÉS PRÒPIA D'AQUELL QUI VOL DOMINAR I SOTMETRE UN ALTRE SOTA UNA VISIÓ PERSONAL I CULTURAL DEL MÓN.

"Si bé és cert que he nascut i he crescut sota una estructura social que ha donat forma a la meua realitat, no és menys cert que això no em manté captiva dins una llar sense finestres, doncs aquesta estructura pot alterar-se i ampliar-se, alterant i ampliant, d'aquesta manera el meu món. Podem aprofitar-nos del fet que aquella diversitat cultural que abans residia tan sols en la llunyania, és ara també a casa."

"Los usos de la diversidad"
Geertz Clifford.

L'ensorrament del poder adquisitiu

Ja ho van dir clarament els experts econòmics independents. Ho va repetir també algun polític previsor amb sentit comú i poc influenciat per la voràgine neoliberal. Però no els van fer cas. Doncs bé, la implantació de l'euro sense mínim control de preus i sense una posada al dia dels salaris més baixos (una veritable europeïtzació i dignificació dels sous), juntament amb la nefasta política econòmica -rabiosament dogmàtica i injusta- del dèficit zero i de l'augment i/o proliferació dels impostos indirectes (per cobrir les "vergonyes" de les rebaixes fiscals als plutòcrates i a certes empreses privatitzades), ha portat quelcom que fa anar molt malament a molta gent. L'ensorrament del poder adquisitiu de la majoria dels consumidors que depenen de salaris i/o pensions.

De fet, ja abans d'entrar a l'euro, fins i tot abans que governés el PP, a l'Estat Espanyol i més intensament a Catalunya, el poder adquisitiu del 80 % dels ciutadans era feble (hem de pensar que la carestia de la vida d'un país no es pot valorar pel preu dels seus béns i serveis, sinó que cal fer-ho en funció de l'esforç necessari per adquirir-los). Així va arribar la moneda única i no solament no va millorar el poder adquisitiu de la majoria dels catalans sinó que ha empitjorat a marxades forçades. D'aquesta manera, un obrer alemany de la mateixa empresa fent la mateixa feina, guanya tres vegades més que un obrer català, a part que a Alemanya la sanitat pública cobreix des de les ulleres a les pròtesis dentals. Un altre exemple molt pedagògic,

que els senyors del PP mai esmenten. A l'Estat Espanyol el salari mínim és de 450 E (a Catalunya té un poder real de comprar d'uns 360 E), a l'Estat Francès és d'uns 980 E. Per altra banda, a l'Estat Espanyol, hi ha 5 milions de pensionistes que estan per sota del salari mínim, a l'Estat Francès, per llei, cap pensionista pot percebre una pensió per sota del salari mínim.

Davant d'aquesta situació tan anòmla, en relació amb els paràmetres de qualitat de vida dels nostres veïns, amb els quals ja comencem a compartir moltes coses. El govern espanyol fa alguna cosa per solucionar-ho? Jo diria que, més aviat tot el contrari, ja que la societat espanyola, i també la catalana, cada cop s'apropa més a l'injust model americà. Així, malgrat l'euro -socialment parlant- cada cop ens allunyem més d'Europa. Cal tenir molt en compte que a l'Estat Espanyol el 2 '43 % de la població acumula el 40% de la riquesa.

En síntesi, a hores d'ara, l'ensorrament del poder adquisitiu de la majoria de la població és una realitat empírica. També és un factor claríssim, un símptoma evident de les escandaloses diferències socioeconòmiques entre rics i pobres. És, en definitiva, la vertebració d'un model, on les bosses de pobresa, la precarietat laboral (amanida amb molts accidents laborals) i la inseguretat social de cara a l'esdevenidor (l'autèntica inseguretat ciutadana) provoquen que cada dia la vida sigui més insuportable.

Josep M. Loste i Romero

Gim
2x4

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51

17240 LLAGOSTERA (Girona)

RECADER
JOAN XIRGU CIURANA

Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda

Agència a Girona:

Cooperativa de Recaders

Tel. 23 39 61

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57
Mòbil 630 07 33 07

Violació?

Sònia

He nascut en un petit poble de l'interior de les comarques gironines. He tingut sempre una vida molt tranquil·la, sense gaires complicacions. Un pare i una mare que m'han estimat molt, tot i que entre ells no ho han fet gaire. Estan divorciats. Però amb tots dos he mantingut sempre una bona relació. He estat una estudiant normal, mai no he brillat per la meua saviesa però tampoc sóc recordada, per aquells qui em van fer de professors, com un desastre. Quan vaig acabar l'EGB, vaig continuar estudiant. Conèixer gent nova i fer activitats diferents em va sobrepassar una mica. Vaig començar a fer campanes i a segon de BUP em van tombar. Havia de repetir. Què m'estava passant? La veritat és que vaig perdre els papers. -Tot influeix, van dir els meus professors els meus pares. Descobrir un nou món, vol sempre un temps d'adaptació. Així doncs, vaig decidir que m'adaptaria a aquest canvi, però en un altre institut. Vaig començar, segon de BUP altra vegada. Els meus pares, tot i els consells de més control, van decidir portar-me més lluny del meu estimat poble natal. Vaig anar a estudiar a la capital de la província. No era gaire lluny de casa però, no tornava a dinar a casa i quan tens 16 anys això s'acosta molt a la independència. Els meus pares van decidir donar-me confiança, en comptes de treure-me-la. De fet era el que jo m'esperava, un bon càstig i a fer el proper curs a l'institut del poble. Però ells, de forma totalment estratègica, van decidir una opció ben diferent. I en el meu cas va funcionar. Em vaig sentir tan culpable que vaig pensar que estudiaria més del que havia fet mai i tindria un comportament exemplar. El curs va començar d'una forma excel·lent. Vaig conèixer gent molt maca i divertida. Sortia tots els caps de setmana, però estudiava i sempre tenia els deures fets. Els exàmens que ens feien durant el trimestre els anava aprovant tots. Fins i tot vaig conèixer una persona que es va convertir en quelcom més que una amiga. A poc a poc ens vam anar agradant fins que un dia en una festa d'aniversari ens vam enrotllar, ella i jo estàvem molt bé juntes. **Però tota aquesta felicitat no va trigar gaire a esvair-se.**

Jaume

No sé com començar, la meua vida ha estat fins ara bastant normal. No he tingut gaires problemes. Els meus pares han estat sempre gent normal. Ell és mecànic i té un taller, treballa molt i també guanya molts diners. La meua mare és administrativa de direcció i treballa en una empresa de telecomunicacions del poble.

La veritat és que mai no he passat cap penúria econòmica. I la meua vida afectiva, ha estat normal. Suposo que estimo els meus pares com ho fan els fills i a la vegada, els meus pares em deuen estimar, com el que sóc, un fill. Sóc fill únic i això ha suposat que totes les atencions, regals i il·lusions recaiguessin en mi.

Quan era petit vaig estudiar en una de les millors escoles privades del meu poble. Un poble massa petit pel meu gust. És un poble de la província de Girona. La majoria de gent té una mentalitat retrògrada. Molts viuen ancorats al passat i no saben parlar de res més. Jo, sort que tinc grans ambicions en aquesta vida. Els meus pares i sobretot els meus avis m'han ensenyat a superar-me a mi mateix.

Els meus amics i jo sempre des que érem petits, hem somniat sortir d'aquest poble i anar a viure a la capital. Allà hi ha moltes coses a fer i més possibilitats de progressar. Una capital sempre està més oberta a nous corrents i noves idees i això ens agradava, ens fascinava. Quan vaig acabar de fer l'EGB els meus pares van decidir complir el meu somni i em van enviar a estudiar a ciutat. Un parell d'amics meus de bàsica, van anar al mateix institut que jo. Allà vam conèixer a altra gent. Aquest nous companys ens van ensenyar quins eren els locals de marxa, i la veritat és que sortíem tots els caps de setmana. Va ser una època fantàstica. A COU, però, **tot es va acabar. Encara no entenc què em va passar.**

...Sònia.....

Mai més no he tornat ha ser la mateixa, el record d'aquella nit no sé si mai el podré oblidar. La seva olor i el tacte de la seva pell enganxosa per la suor és present en els meus somnis. Les nits se'm fan eternes. La meua cara esclafada a terra mentre ell m'ofegava amb el seu cos, les herbes molles fregant el meu rostre em feien sentir encara pitjor. La seva veu a la meua orella, em retruny fins que amb la llum del sol, em sento més tranquil·la, més protegida. M'he tornat paranoica, vaig pel carrer mirant enrere i el cor em fa un vot cada cop que algú s'apropa per dir-me alguna cosa o tan sols em toca al passar pel meu costat. Durant el dia em sento millor, però alhora penso que és de dia que ell em vigila per tornar a atacar. A la llum del sol sóc un blanc fàcil i a la nit no tinc sortida. En canvi abans d'aquella nit, m'encantava estirar-me al parc i veure els estels. Era tan divertit!. Ara no puc dormir per la meua pròpia història. A vegades em sento tan culpable. M'agradaria haver lluitat més, però no vaig poder. Estava tan cansada, era com si no m'estigués passant a mi. Volia cridar tan fort, que vaig perdre la veu. Els estels els veia cada cop més lluny i el vel de la nit em cobria amb el seu pes, la cara. El meu pare ja no em pot tocar i la meua mare té feines. La meua parella

no sap què fer i cada cop la sento més lluny. **La meva vida és un malson i jo no sé què he de fer.**

.... **Jaume**

No entenc encara com va poder passar. Jo no ho entenc. La festa va ser molt divertida, tots ens ho estàvem passant molt bé. Jo havia begut, sí, però no pas més del que bec normalment. De sobte la vaig veure, allà, sentada a la barra. Ella era la meua conquesta. Aquella nit ella seria meua. Estava amb una amiga i es desenganxaven per res. Per això amb l'ajuda d'un company vam decidir fer un pla i atacar a dues bandes. Cada llop tenia una presa. Elles s'agafaven de la mà i es parlaven a l'orella, reien, ballaven i bevien. Jo em vaig acostar i ella es va girar d'esquena. Després d'una estona d'insistir, es va girar i es va posar a riure. Em va dir: "que no ho veus tros de soca, a mi m'agraden les ties!, o sigui que tu i el teu amic ja podeu anar a pastar fang". Jo naturalment no m'ho vaig creure o sigui que vaig seguir insistint. Tot i que em va dir allò no va marxar del lloc on estava i no va tornar a dir-me res desagradable. Va continuar ballant amb la seva amiga. I jo i el meu company vam seguir al seu costat. Al cap d'una estona van agafar els bolsos i les jaquetes i semblava que marxaven. Jo li vaig preguntar on anaven. Ella em va mirar amb ulls de coqueta i va dir-me, no et preocupis, que no anem gaire lluny. Deprés de mitja hora, va tornar ella sola.- On és la teua amiga?.- vaig preguntar-li. Ella ja ha marxat-va contestar. Ella va seguir ballant amb una colla de nois i noies que hi havia al fons del bar. De sobte, veig que torna a agafar els "trastos", em mira i em diu adéu amb la mà. Vaig agafar la jaqueta i la vaig seguir. Pel carrer la vaig cridar un parell de vegades, fins que es va girar. Què, tu també marxes? Sense dir res li vaig fer un petó. Ella va quedar parada. Jo vaig continuar. Ella jugava amb mi,

forcejant. Però no es va moure, després de 2 minuts, va quedar muda, immòbil. Ella ho volia. No ho entenc, ella no es va resistir.

La meua vida és un malson i jo no sé què fer.

PAYIMAK

Alineació de Fratassadores

Venda i reparació de Maquinària per al Paviment Industrial

Carles Càceres i Noguera

C/ Sant Josep, 5
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. Taller: 972 83 12 23
Tel. mòbil 687 70 80 20

Menjars i Vins

Cal Degollat

Tel 972831125 / 972830129

C/ Sant Feliu, 55 17240 LLAGOSTERA (Girona)

La vida abans de Bibiana. La vida després de Bibiana

Obra guanyadora premi Sant Jordi 2002 categoria adults

Abans tot era el mateix. Els dies es diferenciaven els uns dels altres per la quantitat de pols que dormia sobre els mobles. El sol entrava tímidament per les finestres. No hi havia persianes, les cortines eren blanques, quasi transparents. Recordo les velles tardes d'estiu, silencioses, ja no tan càlides. No se sentia altra cosa que les agulles del rellotge, algunes veus llunyanes, de nens, que jugaven amb els seus patins a l'altre costat del carrer. Els ocells. Sempre els ocells. Les tardes, al final de l'estiu, eren autèntiques obres d'art. Ara les veig tan belles. Tot allò que s'allunya és bell. Tot allò que ja no és al nostre abast. També ho són les persones. Rarament ens adonem de qui ens envolta. Rarament podem percebre els fets, les paraules, els sentiments que ens ofereixen. Però no va passar-me això amb la Bibiana. Encara que ella no ho sàpiga, jo sempre vaig valorar cadascun dels seus gestos. Després d'ella tot va ser diferent.

Recordo la vida. Mirant fotografies: a elles sempre hi surten els altres, mai nosaltres mateixos. M'he assegut a donà'ls-hi vida. Tantes imatges, que realment ni recordo. Em fa mal no recordar aquell precís instant en què el flash et fa parpellejar. He estat observant el meu passat, encara que realment sentia que me l'estava inventant. M'he adonat que no tinc records. La gent, en realitat, no recorda. Algú va dir que la memòria és un gos cec. La gent modifica els seus records, no són honestos. Per això jo no els tinc. I em sento buida. Només posseeixo el soroll del seu cor, les seves cançons, la seva esquena donant cops a la cadira i la meua cara al seu pit. Aquella olor. Aquelles tardes de fusta i foc. Podria sintetitzar tot això en un únic i simple record. Un record que sento just. Els meus records deixen de ser sòlids, es tornen líquids. Sempre he pensat que els records són com pedres. Com pedres encantades, amb un estrany moviment al seu nucli. Sento com si els meus records fossin pomes nues, mossegades pels anys, i només en queda el cor, que es torna negre ràpidament, com un cadàver que s'oxida.

El bar, amb els últims homes del matí prenent el primer cafè. Les dotze del migdia i tots nosaltres sortint d'escola. El poble, com un cementiri, llavors, s'ofegava de veus infantils. Un llençol de crits que s'empassava els carrers. Els carrers semblaven doblegar-se en forma de somriures. Les façanes de les cases, en aquells moments, deixaven de sostenir la quietud. El meu poble sempre ha estat un vell amb bastó, jubilat, lent, oceànicament silenciós. Jo entrava al meu bar i sempre preguntava què hi havia per dinar. La taula era parada, la televisió, encesa. Dinava, a correu, sota la mirada dels tres o quatre

homes que es prenién una copa de conyac a la barra. Recordo les seves veus barrejar-se amb la televisió, la ràdio, els seus temes de debat, les seves vides. Sobretot les seves vides. Menjava ràpidament per anar-me'n a jugar al carrer del castell. Allà hi havia molta sorra. Vaig passar-me la infantesa entre sorra i arbres. I cabanes. Quan es feia fosc, sentia com la mare em cridava i corria pujada amunt. Dormir era aleshores un esdeveniment que no existia. Ara m'encanta llevar-me i veure que ja és de nit. Que tots han complert el seu deure. I jo, mentre tots treballen, dormo com la nena que sóc. Somiant coses estranyes, o no tan estranyes. I mirant fotos, sense voler trencar-les, sense voler cremar-les. I penso ara que les fotos digitals no poden cremar-se ni trencar-se. Seria estúpid imprimir-les per fer-ho. He agafat les fotos que més m'agraden i les he escanejat. Ara les tinc al disc dur de l'ordinador. Ara puc mirar-les sense haver de treure els àlbums. Ara em serà més difícil cremar-les, o trencar-les. Les observo, diàriament, i em sento més real. I, observant-les, neix en mi un sentiment únic, pulcre, tou: em sento buida. El record més fort és potser la dependència que exercia en els altres. Em sentia inútil, fàcilment manipulable. Aquell somriure, aquella mirada. Aquell gest fràgil i estranyament infal·lible. I les fotos de la Bibiana. Aquelles arrugues acabades de néixer. A la Bibiana la vaig conèixer ja víctima dels efectes del pas del temps. Quan jo ja havia fet els catorze anys. Va ser aleshores que ho vaig entendre tot. El seu amor vers mi. La seva lluita. També va ser aleshores que vaig conèixer a la resta de la meua família. Vaig adonar-me que tenia germans més grans. Fins aleshores tot havia estat com un paradís, on pensar era prohibit. On pensar ni tan sols era una paraula amb sentit per a mi. Llavors va ser quan realment vaig començar a relacionar les paraules amb els seus respectius significats. Vaig desaprendre a plorar. Va ser, definitivament, quan la paraula va injectar-se en mi, i amb això com a base vaig descobrir la meua mare. I vaig descobrir-me a mi. Vaig saber que un llit era més que un matalàs ple d'escuma i molles. Que les figures que decoraven el passadís no amagaven cap caixa forta. Que les catifes havien estat comprades a venedors ambulants. Que la televisió s'apagava i s'encenia a través d'un comandament a distància. Que pels matins la meua mare obria el bar. Cada matí. Dia rere dia.

Les tremolors. La por a la nit. Les escobres trencades. Els cendrers fets bocins. Les baralles. Els borratxos. Recordo la primera vegada que vaig veure la Bibiana plorar. Mai no ho oblidaré. El gest de la seva cara

era una munió de ganivets navegant-me per dins. Mirava les seves llàgrimes i em cremaven als ulls. *Jo no volia mirar, sentia vergonya: la meva mare estava plorant i jo no entenia per què. No podia entendre-ho. Ningú no m'explicava res. Tots estaven muts. Tan muts que les seves mirades cridaven. Tan muts com un cec a qui ningú no parla. No volia que em miressin. Veia les meves germanes com arbres morts. Sense fulles. Allà plantades. Ja no hi havia homes. Els homes mai hi són en aquestes situacions. Recordo aquella tarda com un bassal. El bar era com un buit més enllà de les nostres ments. Els cendrers ja callaven. Els tamborets, asseguts. Els plats, morts. Només quatre éssers femenins poblaven l'espai. Quatre boscos víctimes d'un huracà, desordenats. Quatre dones escopint-se el silenci a la cara les unes a les altres, compartint solituds, tanta, tanta tristesa. Realment va ser en aquell moment que vaig adonar-me que tenia mare, i que jo era filla d'algú. No estava sola, per primer cop. Fins aleshores m'havia sentit filla de totes les dones que per allà passaven. Em pregunto si algun dia coneixeré el meu pare.*

Parlar amb ella per telèfon, cada dia. Estar juntes i riure. Explicar-li-ho tot. Bibiana és un nom opac. Groc i vermell, com una bandera que sempre oneja, que sempre fa olor a net. Després d'ella em sento, em sentia, com si la vida mai no anés a començar. I no recordo el seus braços banyant-me, vestint-me. Sols recordo carícies. La forma com diu, repetint, abans del meu, tots els noms de les meves germanes. De vegades penso que vaig arribar tard. Ho noto quan les sento parlar de la loteria. Es compren un dècim per les tres, i jo no existeixo. Ho noto quan parla dels seus tres fills petits, quan jo encara no havia nascut. Jo no sé qui va criar-me. M'observo i veig una aranya, naixent de l'aire, sostinguda a una al fil oscil·lant d'una teranyina, menjant el que caço, quasi sense adonar-me'n, quasi sense que se n'adonin. I penso que és una sort. Però em fa por pensar en el dia que aquest fil es trenqui. He estat tota la meva vida sola i, paradoxalment, acompanyada. Ningú va dir-me què estava bé i què estava malament. La meva intel·ligència va encarregar-se de mostrar-m'ho.

Ara fumo estant a soles. Enterro cigarrets als meus pulmons. Encenc el silenci amb tres espelmes vermelles. Diuen que atrauen l'amor. Sé que no sóc un quadre, sé que hi ha moviment sota la meva pell. Sé que sóc una persona, i que els demés moldegen la seva existència amb

alguna de les meves paraules, per poques que siguin. Sé poc de relacions humanes. Vaig equivocar-me en pensar que havien de donar-me garanties. Una amiga va dir-me un cop que a les relacions humanes les garanties no existien. Va dir-me que jo sempre pretenia donar nom a tot. Llavors vaig dir-li idiota. Donar nom. A tot. I ara no ho faria.

Ara no diria moltes coses que he dit. Els cops que he escridassat la Bibiana, per exemple. Les vegades que m'he posat difícil en presència seva, sense tenir ni idea de què és això. De què és sofrir. Jo només escric. No em beso amb un noi a les cantonades. No passejo de la mà d'un noi per les nits. Jo només sé besar amb paraules, només sé passejar amb paraules. I la Bibiana s'estranya de veure'm així. Es pregunta d'on hauré sortit. Ella ignora que s'ha fet gran, ignora fins a quin punt arriba a inspirar-me, ignora tantes coses, encara que tampoc jo sigui capaç de recordar-les.

Encara que només faci sis anys del meu despertar. Ha estat la mare perfecta. M'ha deixat créixer. Però ella no ho sap. Ella no sap que hi ha un abans i un després. Ella no sap que escric aquestes paraules, que darrera de cada mot, sota l'epidermis de cada frase, hi és ella, de lluny, mirant-me.

Cristina Álvarez Henares.

**vivers
can ragolta**

Veïnat de Cantallops, 3
Tel./Fax 972 83 04 80
Mòbil 647 668 441
17240 LLAGOSTERA

**Cultius de plantes ornametals,
fruiters i arbres d'ombra i oliveres**

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

EDUARD GALOBARDES

ADVOCAT

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA
ADMINISTRADOR DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA I FISCAL
VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
ASSEGURANCES

C/ Fivaller, 24
Tel. 972 830926
Fax: 972 830900
17240 Llagostera

Horari:
Matins: 9 a 13,30
Tardes: 17 a 20,30
Dissabtes tarda tancat

COMERCIAL MIQUEL-VALENTÍ, SL

Pernils i embotits

Jordi Miquel Perxachs

C. Fivaller, 14 17240 LLAGOSTERA - Girona-
Tel. i Fax 972 80 50 17

Què hi falta i què hi sobra a Llagostera

Envieu-nos les vostres suggerències a l'Apartat 76 de Llagostera, o bé a la següent adreça:

C/ St. Pere nº 5 - 17240 LLAGOSTERA

Si ho preferiu, podeu deixar el missatge al contestador (972.83.12.10) o enviar-lo per e-mail (elbutlleti@grn.es)

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

Can Meri

Restaurant & C@fè Internet

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

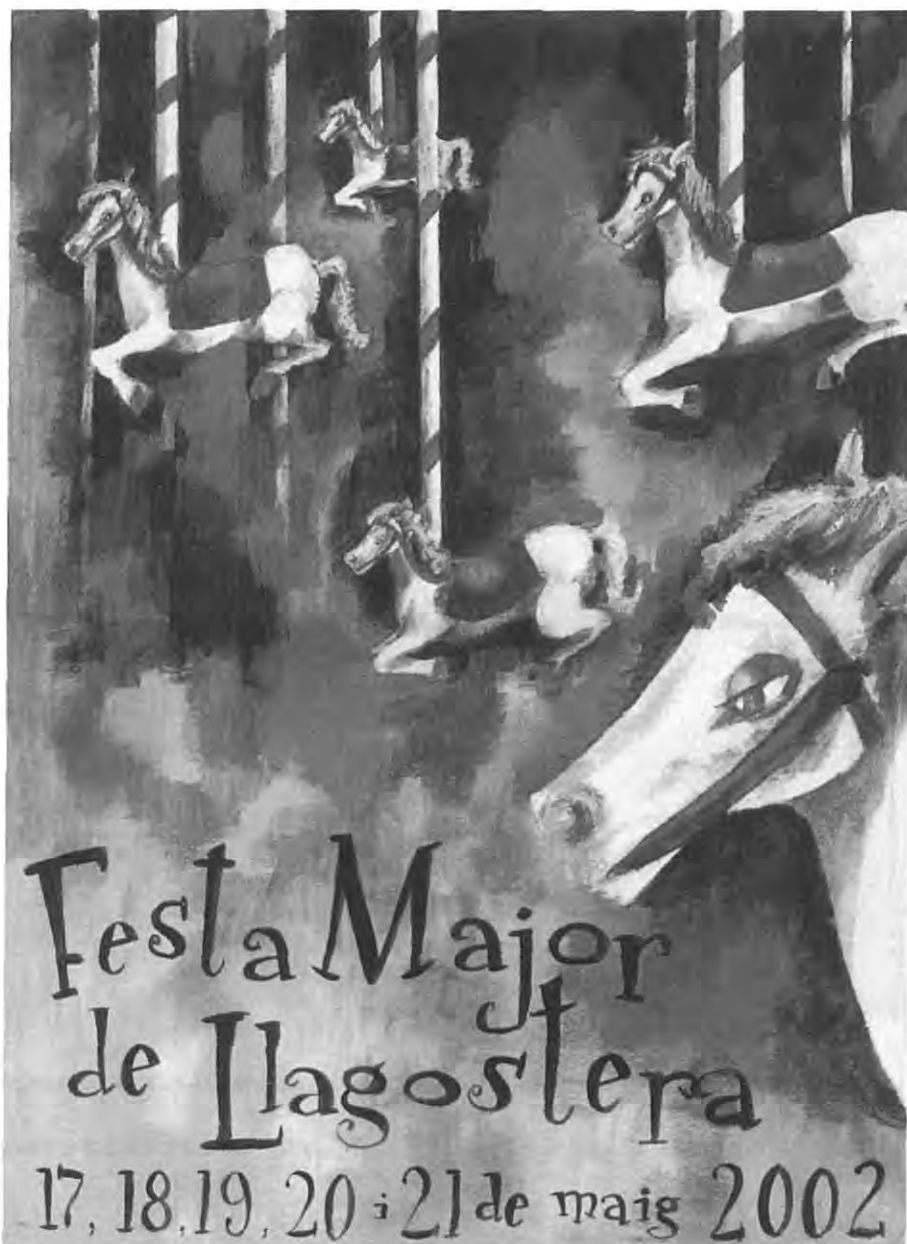
830180 **Pizza** **Can Meri**
Plats per Emportar

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

La Festa Major

Amb pregó, a diferència de l'any passat, la Festa Major de Llagostera va començar 15 dies més aviat de l'habitual. Un any més, la Festa de la tercera edat a l'edifici polivalent, el repic de campanes i la Cercavila a càrrec de la Colla Gegantera van donar el tret de sortida a l'esperada Festa Major. Els alumnes de l'escola de teatre Aula d'Art del Casino Llagosterenc van fer-se càrrec de llegir un pregó escrit per Quim Planella que ironitzava sobre la línia d'alta tensió. La Plaça Catalunya es va omplir de petits i grans, uns seguint l'espectacle infantil de Miqui Giménez i els altres ocupant les cadires de les terrasses dels bars de la plaça. Els actes d'inici de festa varen acabar al local Polivalent amb un Festival de música Reggae amb els grups Carlos de Nicaragua&Family, Raskai, Reggaestyling, Saraba i Lu-mon. Una nit plena de fum que va finalitzar ben entrada la matinada. L'endemà, la *matinera Societat de Caçadors Sant Hubert* iniciava els entrenaments de Tir al Plat al camp de tir de Can Fonallérons. A la tarda, mentre els caçadors feien punteria, a la carpa de la Unió Esportiva Llagostera s'iniciava el popular Campionat de Botifarra i el concurs infantil de dibuix ràpid organitzat pel Grup Excursionista Bell-Matí a la Plaça Catalunya. Montse Mayol, per segon any consecutiu va recollir el primer premi del concurs de cartells dotat amb 300 euros.

A mitja tarda, els gegants tornaven a sorprendre amb la seva capacitat de conovocatòria al Parc de l'Estació amb la VI Trobada de Gegants. Mentrestant, el grup Pim Pam Teatre feia de les seves pels carrers de Llagostera amb l'espectacle ITV. (Inspecció Tècnica de Vianants). La Trobada de Gegants va acabar amb un ball de presentació al centre del poble on les puntaires de Llagostera van fer lliurament d'un mocador a la geganta xxxxxxxxxx. El dia va acabar amb un espectacular correfoc pels carrers de Llagostera a

Cartell Festa major 2002. Original de Montse Mayol, guanyadora del concurs de cartells

càrrec dels Diables d'en Pere Botero i l'actuació de Cimarron i de Noche a l'edifici Polivalent.

El Cor Parroquial Llagosterenc va iniciar la programació de diumenge amb la tradicional missa cantada. Un diumenge marcat per les inauguracions de la majoria d'exposicions, com la de Flors al local del Petit casino.

Les sardanes, les activitats pels més menuts i la música tampoc no van faltar i l'orquestra Costa Brava tancava la nit a l'edifici polivalent.

L'endemà dilluns va ser amenitzat per l'Orquestra La Principal de la Bisbal que va començar amb sardanes a la Plaça i va acabar amb el Ball de Gala al local polivalent.

Un espectacle infantil amb xocolatada, una audició de sardanes i l'estrena de l'obra de teatre *Golfus de Roma* amb els alumnes de l'escola de teatre Aula d'Art van donar per finalitzada la Festa Major, el dimarts dia 21 al Teatre del Casino Llagosterenc.

Cercavila

Marc Sureda

Amb els ulls mirant al cel i a punt de caure un ruixat, les campanes de l'església repicaven amb força a les 7 de la tarda del dimarts 17 i anunciaven l'inici de cinc dies festius.

Un any més la Colla Gegantera de Llagostera va treure els seus gegants, capgrossos i grallers i es va passejar pels carrers del poble.

Joves, petits i grans van seguir la cercavila des de la Plaça del Castell fins a la Plaça Catalunya.

La cercavila va ser molt animada i sorollosa tot i que molts veïns van preferir seguir-la des dels balcons de casa seva o esperar la seva arribada a la Plaça.

Marc Sureda

Marc Sureda

Un cop a la Plaça la festa va continuar amb un ball de gegants mentre s'esperava amb impaciència la lectura del pregó.

Un pregó original del director de teatre de l'escola Aula d'Art, Quim Planella i llegit des de la balconada del Casino Llagosterenc per tres divertits patricis.

Es recuperava així la lectura del pregó, que l'any passat es va deixar de fer i es donava el tret de sortida a la festa amb un enèrgic crit de "Ciutadans de Lacustària... Bona Festa Major!"

Marc Sureda

El Pregó

Marc Sureda

"Ciutadans de Lacustària! Permeteu que aquests patricis, vinguts d'Itàliques regions, facin honors a là Festa que ja anuncien els tambors. Som aquí mercès a un pacte, entre Talía i realitat doncs, la deessa del teatre, amb el seu art singular, m'ha fet del temps una dansa, del present amb el passat. Lupercals, dionísiaques, un solstici o jocs florals, totes les festes comencen, oblidant vells desenganys. Nous vestits per l'esperança! Una festa és el llindar... Per celebrar una victòria!

...O per renéixer i punt i apart! És el temps de divertir-se, d'allunyar els ulls del treball, de donar un tomb per la vida, de sentir-nos tots iguals.

Doncs per a tots sona la música, i compartir no costa tant... Una rialla, una ballada, un bon àpat... tant li fa! La felicitat ve disfressada... quan vol venir-te a trobar.

És festa i primavera!!!

Bon moment per estimar, i per dir-li a la veïna...

Allò que fa tant temps vol escoltar! No hi ha festes de primera!... Ni segona regional! Doncs una olla de bullida, un faisà o un caneló... el foc lent de qui us estima... els igualarà en sabor. I un cop dins... i ja païda; transformada en un record, el que resta és l'alegria, la il·lusió que sent el cor.

Allò important per una festa, perquè ho sigui de veritat, és que tots tinguem en ella, un petit lloc reservat. Blancs i negres, alts i baixos, prims i amples...

tant li fa! Quants més son els que celebren... Més immens el gaudir!!

Un consell per aquests dies: tant peresa, com luxúria i la gula sobretot!... oblideu que són estigmes, propis d'un gran pecador! Disfruteu-ne i sense pausa! Després ja vindrà el perdó... S'ha acabat guardar la línia!!!! ... I molt menys si és d'alta tensió. Ciutadans de Lacustària...

Bona Festa Major!"

Quim Planella Vives

Marc Sureda

Animació infantil

Marc Sureda

Marc Sureda

Després de la lectura del pregó, la Festa va continuar a la mateixa Plaça Catalunya on els més petits van passar-s'ho d'allò més bé participant en les activitats que l'animador infantil Miqui Giménez proposava des de l'escenari instal·lat al mig de la Plaça.

Si dijous va dedicar-se a la gent gran, els protagonistes de la tarda de dimarts van ser els més petits, que van riure, córrer, jugar i saltar al ritme de divertides cançons.

Enmig de tant d'enrenou els pares i mares dels nens i nenes s'ho miraven amb tranquil·litat des de la terrassa del Casino Llagostera.

Tir al plat

El dissabte de la Festa Major es va celebrar la competició de tir al plat. Per dificultats tècniques i legals, aquests darrers anys es venia celebrant al camp de tir oficial de Cassà de la Selva. La nova Junta Directiva de la Societat de Caçadors va considerar que era molt més convenient i satisfactori per a tothom realitzar aquesta competició a Llagostera, i va iniciar els tràmits necessaris per obtenir els permisos governatius i municipals per instal·lar un camp de tir provisional a les antigues instal·lacions de Can Fonellerons. Actualment s'estan fent les gestions necessàries per convertir els terrenys de Can Fonellerons en un camp de tir oficial i legalitzat a nom de la Societat. D'aquesta manera es preveu poder-hi realitzar de manera normalitzada la Tirada de la Festa Major i altres competicions que es puguin organitzar durant l'any.

La Tirada d'enguany va ser un èxit de participació -prop de cent participants- i de públic assistent. Els guanyadors d'aquest any van ser Joan Carles Castillejo en primer lloc i Joan Ferrer en segon lloc.

Els beneficis econòmics de la Tirada, com sempre, aniran destinats a la repoblació de les espècies de caça dins el territori de l'Àrea privada de la qual és titular la Societat.

Marc Sureda

Campionat de Botifarra

Marc Sureda

La Carpa de la Unió Esportiva Llagostera va organitzar i acollir el tradicional Campionat de Botifarra.

Si fa uns anys aquest campionat es feia al Casino Llagosterenc, l'any passat es va fer al local Polivalent i sempre ha estat un èxit quant a participants.

Enguany, els guanyadors van ser una parella de Sant Feliu de Guíxols.

Concurs infantil de dibuix ràpid

Marc Sureda

Un any més el Grup Excursionista Bell Matí va organitzar el ja tradicional concurs infantil de dibuix ràpid a l'aire lliure.

Un bon nombre de nens i nenes es van escampar pels voltants de la Plaça Catalunya per mostrar les seves habilitats plàstiques.

Uns van preferir s'entartar-se comodament a les cadires de les terrasses dels bars, altres van estirar-se pel terra. Els guanyadors van ser obsequiats amb un record commemoratiu del concurs.

Marc Sureda

Lliurament de premis

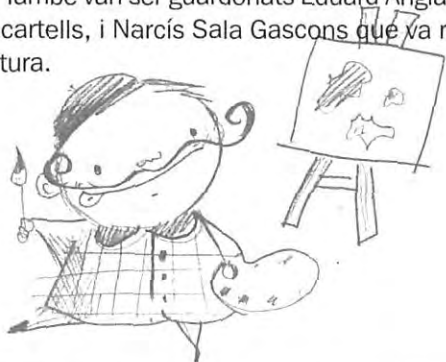
La bona acollida del concurs de cartells de Festa Major que es va recuperar l'any passat va animar als organitzadors de la Festa a tornar-lo a convocar.

Montse Mayol, per segon any consecutiu, va ser premiada amb el primer premi. El premi dotat amb 300 euros, va ser lliurat per l'alcalde de Llagostera, Lluís Postigo, en un acte públic celebrat al Local Social de "La Caixa".

El mateix alcalde va lliurar també, el premi del VII concurs de pintura a Tino Lloveras.

Les obres participants del concurs de pintura van quedar exposades al Local Social durant els dies 19, 20 i 21 de maig.

També van ser guardonats Eduard Anglada pel seu accèssit al concurs de cartells, i Narcís Sala Gascons que va resultar segon del concurs de pintura.

Marc Sureda

Montse Mayol reben el premi del concurs de cartells

Accèssit del Concurs de cartells. Obra del cassanenc Eduard Anglada

Marc Sureda

Lluís Postigo felicita a Eduard Anglada

Marc Sureda

Tino Lloveras primer premi del concurs de Pintura

Marc Sureda

Narcís Sala Gascons, segon premi del concurs de Pintura

VI Trobada de gegants

Marc Sureda

La Colla Geganterera va tornar a sorprendre amb la seva gran capacitat de convocatòria.

Un total de 11 colles dels municipis de Llagostera, Granollers, Cassà de la Selva, Calonge, l'Estartit, Caldes, La Bisbal, Blanes, Salt, Benicarló i Amer van plantar els seus gegants al Parc de l'Estació durant més d'una hora.

Seguidament la Colla Geganterera va encapçalar una gran cercavila pels carrers Tomàs Boada, Pompeu Fabra, Fivaller, Almogàvers, Cristòfol Colom, Compte Guifré i Consellers fins a la Plaça Catalunya. Un cop a la Plaça es van presentar totes les colles i se'ls va fer lliurament d'un petit obsequi commemoratiu. L'Agrupació de Puntaires de Llagostera va regalar un mocador fet a mà a la geganta.

Marc Sureda

Marc Sureda

grava-te'ls al cap!

012

012

**atenció
ciutadana**

**Informació general
i serveis**

El telèfon 012 informa sobre els diferents serveis i organismes de la Generalitat de Catalunya i sobre infinitat de serveis d'arreu del país.

112

 112

emergència

**Ambulàncies, bombers
i policia**

El telèfon 112 facilita l'accés dels ciutadans de Catalunya als serveis d'emergències. Un únic telèfon per a totes les emergències.

Molt per fer
Molt per viure →

Generalitat de Catalunya

www.gencat.net

Espectacles al carrer

La Festa Major d'enguany va comptar amb una parella curiosa de policies que es van dedicar a vigilar els llagosterencs i a practicar-los el que ells anomenen ITV (Inspecció Tècnica de Vianants).

Una divertida actuació de teatre de carrer itinerant de la mà de la companyia Pim Pam Teatre va fer riure a tothom i sorprendre els vianants despistats. Els "inspectors" van ajudar a l'enfeinada Policia Local a regular el trànsit durant la tarda de dissabte al Parc de l'Estació mentre els gegants preparaven la seva cercavila.

Els dos intrèpids policies fins i tot van entrar a les cases dels veïns per comprovar que tot estigués en ordre. Les activitats al carrer es van poder desenvolupar amb absoluta normalitat ja que la pluja va preferir esperar-se i mullar els de Cassà de la Selva.

Concerts de música a la terrassa del Casino, audicions de sardanes a la Plaça, jocs per a nens i nenes al Passeig Pompeu Fabra i partits de futbol van ser alguns dels actes celebrats a l'aire lliure durant les tardes i vespres de la Festa Major.

Un any més el tren turista va passejar gratuïtament a tots els qui van voler, pels carrers de Llagostera.

El tren tenia parada als punts més concorreguts de Llagostera, com la Plaça Catalunya i les proximitats de l'Avinguda de l'Esport.

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

El Correfoc

Marc Sureda

Membres dels Diablers d'en Pere Botero durant la seva actuació a la Plaça del Castell moments abans de l'inici del correfoc

Petards, traques, coets, bengales, pudor de pólvora, crits i, sobretot, moltes corredisses pels carrers del casc antic de Llagostera.

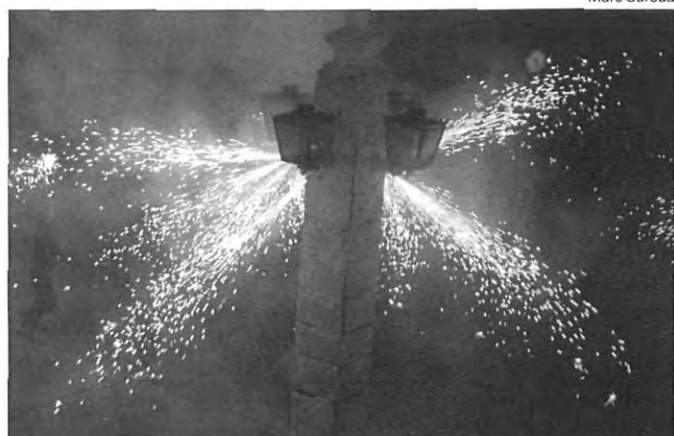
Els Diablers d'en Pere Botero van encendre la metxa del correfoc el dissabte 18 de maig a les 11 del vespre escenificant un espectacular espectacle pirotècnic i de foc a la Plaça del Castell. El correfoc va transcórrer sense cap problema i va tenir una durada aproximada d'una hora.

Marc Sureda

Dos dies abans del correfoc la policia local va senyalitzar la prohibició d'aparcar en els carrers escenari del correfoc

Marc Sureda

El fanal del centre de la plaça del Castell il·luminat pels petards del correfoc

Exposicions

Un total de nou exposicions es van poder visitar durant els dies de la Festa Major.

El diumenge 19, va ser dia d'inauguracions. Quedaven així obertes al públic les exposicions del concurs de cartells de la Festa Major i dels treballs de l'Escola de Belles Arts, l'exposició de l'Escola d'Artesania, del concurs de pintura i pintors locals i del concurs de dibuix infantil.

Així mateix s'inauguraven les exposicions de treballs de punta al coixí de l'Agrupació de Puntaires de Llagostera, el concurs-exposició de flors i aparadors al Casino i l'exposició d'olis de Mercè Verdaguer al local de la llibreria Llinirós.

Com cada any, també es van poder visitar les exposicions permanents del Museu Etnològic i del Dolmen, respectivament.

Marc Sureda

Mural dels alumnes del CEIP instal·lat a l'entrada de l'exposició de flors

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

"Golfus de Roma"

L'obra de teatre "Golfus de Roma" dirigida pel director llagosterenc Quim Planella i interpretada pels alumnes de l'escola de teatre Aula d'Art del Casino Llagosterenc, va servir com a acte de cloenda de la Festa Major.

"Golfus de Roma", va ser vista per més de mil persones, en les cinc representacions que es van fer els dies 21, 22, 24, 25 i 26 de maig al Teatre Casino Llagosterenc.

El dia de l'estrena, l'obra de teatre va anar acompanyada d'un festeig romà amb pica pica i beguda típica del món romà.

L'èxit de "Golfus de Roma", ha animat al seu director i alumnes a preparar altres obres que en breu es donaran a conèixer.

El públic de l'estrena de "Golfus de Roma" gaudint del tasteig romà al saló-café del Casino Llagosterenc

**SERVEI DE GRUA -MECÀNICA EN GENERAL
PLANXA I PINTURA**

OPEL

Taller J. SAGUÉ, S.L.

TELF. 972 830243 / 972 805656

C/ CANTALLOPS, 6-10

17240 LLAGOSTERA

Balls i Sardanes

La Plaça Catalunya va ser un important escenari i va concentrar diverses activitats durant la Festa Major.

Un dels actes amb més èxit, quant a participació, va ser l'espectacle Torroella 1900 a càrrec de l'Esbart Dansaire Montgrí que va actuar, el diumenge a la tarda, acompanyat de la Cobla Orquestra Costa Brava.

L'espectacle va traslladar als assistents a temps passats amb música, balls i vestits d'època.

Les sardanes tampoc podien faltar i tant la Cobla Orquestra Costa Brava com La Principal de la Bisbal van tocar-ne varies.

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Les fires

Marc Sureda

Afluència de visitants a la zona de fires diumenge a la tarda

El sol i les temperatures agradables van acompanyar durant els dies de Festa Major. El dia de més afluència de públic potser va ser diumenge, encara que alguns firaires es queixaven "que cada any hi ha menys gent".

De la mateixa manera que l'any passat, i a l'espera de trobar un lloc definitiu i potser més adequat, a l'Avinguda

de l'Esport s'hi varen instal·lar les parades i atraccions. Els populars "xiringitus", parades de tir, pesca de l'ànec, autos de xoc, cavallets, i "salta montes" no van faltar a la cita.

Dimarts 21 de maig va finalitzar la Festa Major i l'endemà mateix els firaires desmuntaven i abandonaven Llagostera, direcció Cassà de la Selva.

Marc Sureda

Tot i el progrés encara queden parades "de tota la vida"

Marc Sureda

El bon temps va acompanyar durant els dies de festa

Música

La Coral Arquitectura i l'Orquestra de la Universitat Politècnica de Catalunya van actuar el passat diumenge 2 de juny al Teatre del Casino Llagosterenc.

Un concert de luxe, amb més de quaranta músics sobre l'escenari i dirigit pel director Lluís Carné i Miguélez.

El concert va ser organitzat pel Casino Llagosterenc i van assistir-hi un centenar de persones.

Els músics es van desplaçar de Barcelona a Llagostera amb un autocar i varen estar assajant tota la tarda al Teatre fins que va començar el concert passades les 6 de la tarda.

Marc Sureda

Moment de l'actuació a l'escenari del Teatre del Casino Llagosterenc

V Festival d'estiu del Casino

Els Concerts d'Estiu del Casino Llagosterenc, han arribat enguany a la seva cinquena edició. D'aquesta manera l'entitat centenària consolida aquest festival que s'organitza des de l'any 1998.

Tots els divendres dels mesos de juliol i agost, a partir de les 2/4 d'11 de la nit, a la terrassa del Casino, s'han ofert actuacions musicals de diversos estils: Pop, Jazz, Rock, cançó popular i de taverna, entre d'altres.

Més enllà d'una manera agradable de passar un parell d'hores de les nits dels divendres d'estiu, els organitzadors asseguren que han procurat acostar el públic, que acostuma a ser molt heterogeni, músiques en directe, d'estils gens habituals. El Festival va començar el primer divendres de juliol amb l'actuació de Jaume Tugores Grup i va acabar el passat dia 30 d'agost amb Free Quartet.

Xevi Ruiz

Passeig Tomàs Boada, 10
Tel. 972 830081
Fax 972 830342
17240 LLAGOSTERA

Pl. Narcís Monturiol, 30
Tel. 972 850546
17411 VIDRERES

Av. Catalunya, 35, baixos
Tel. 972165537
17412 MAÇANET DE LA SELVA

C/ Rossinyol, s/n
Tel. 972 470772
17455 CALDES DE MALAVELLA

Foto Kim

Reportatges
Fotos d'Estudi
Material Fotogràfic
Fotos de Carnet a l'instant
Revelat en 24 Hores
Marcs a Mida
Fotocòpies

Carrer Comte Guifré, 8
17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972 83.02.04

**ARCO
IRIS**
DE KODAK

Aplec de Panedes

Marc Sureda

El segon diumenge del mes de maig, i no el tercer, com és costum per ser Festa Major, el Grup Excursionista Bell-Matí va organitzar l'Aplec de Panedes. Com a nota destacable cal remarcar la suspensió del ball de la nit del dissabte a causa de les inclemències meteorològiques negatives que es varen produir durant tota la setmana. Però pel que fa al diumenge tots els actes varen ser un èxit gràcies al bon temps que va fer. Un cop finalitzada la missa a l'ermita de Sant Empèlit i escollida la nova pubilla del veïnat començaren els jocs de cucanya, que varen ser dels més exitosos dels últims anys, amb una gran participació de petits i grans, podent rememorar les tradicionals i emocionants curses de sacs i l'estirada de corda dels grans.

A l'hora del dinar es va notar l'experiència dels organitzadors en aquest tipus d'actes, ja que tothom es va poder menjar l'arròs acabat de sortir del foc. Un cop acabades les postres, l'afluència de gent va anar en augment per tal d'escoltar les sardanes de la tarda. Com ja va siguent habitual, a la mitja part, es va fer l'entrega dels premis del concurs de centres i rams de flors boscanes, i un cop finalitzades les sardanes es va cantar el tradicional cant dels adéus per tal d'acomiarar-se fins l'any vinent.

Ral·li Cales de Palafrugell

Jordi Soler

El passat dissabte 25 de maig va tenir lloc el 26è ral·li Cales de Palafrugell, tercera prova puntuable pel campionat de Catalunya de ral·lis, que va ser organitzat per l'Escuderia Baix Empordà (EBE).

Tenia un recorregut total de 400,59 Km., dels quals 113,46 eren cronometrats, repartits entre trams clàssics: dels Àngels (15,51 Km.), Canyet (7,37 Km.), Sant Grau (11,44 Km.), La Ganga (6,27 Km.) on es feien dues passades i a Santa Pellaia (10,76 Km.) tres.

Els vehicles sortien a primera hora de Palafrugell i durant tot el dia (i per tercer any consecutiu), Llagostera va ser el centre neuràlgic del ral·li amb cinc assistències ubicades a la urbanització de Can Gotarra i al parc tancat a l'estació.

L'inscripció va ser bona, amb un total de 71 pilots sortits, dels quals dos equips eren llagosterencs.

Els germans Joan i Manel Ramírez, habituals en el campionat, van córrer amb un potent Mitsubishi Lancer de la categoria grup A, els quals van aconseguir acabar en la quarta posició absoluta, tot i tenir problemes en el vehicle.

Per altra banda, els germans Vicenç i Josep López amb un Peugeot 309 GTI, van ser víctimes de les nombroses sortides de carretera, a causa de la molta grava acumulada en el tram de Sant Grau.

Els germans López amb el seu Peugeot bolcat

CLASSIFICACIO

1.- GRIÑO-PUJOL (SEAT IBIZA KIT CAR)	1'16"50"
2.- MANRESA-AMBLÀS (MITSUBISHI LANCER EVO V)	a 1'01"
3.- OLLÉ-IZQUIERDO (FORD ESCORT WRC)	a 1'04"
4.- RAMÍREZ-RAMÍREZ (MITSUBISHI LANCER EVO VI)	a 3'26"
5.- MEMBRADO-VILAMALA (RENAULT CLIO RS)	a 4'08"
6.- FURÉS-ALUJU (MITSUBISHI LANCER EVO V)	a 4'10"
7.- MESALLES-VIÑALS (FORD SIERRA COSWORTH)	a 5'01"
8.- ALONSO-OTERO (RENAULT CLIO RS)	a 5'53"

Jordi Soler

IX Botiga al carrer

La Unió de Botiguers de Llagostera continua organitzant activitats per tal d'incentivar el consum i potenciar el comerç local.

Aquesta entitat va ser l'encarregada d'organitzar la Botiga al carrer el passat 6 de juliol.

Enguany la Botiga al carrer ha celebrat la seva novena edició.

Els establiments que varen participar a la Botiga al carrer es varen instal·lar a la Plaça Catalunya.

Tot i que la fira va començar a 2/4 de 10 del matí no es va animar fins ben entrada la tarda.

Amb tot els que van visitar la Botiga al carrer, van poder triar, remenar i comprar a bon preu.

Marc Sureda

Simulacre d'incendi al CEIP

Els alumnes del col·legi CEIP Lacustària van participar en un simulacre d'incendi.

L'objectiu del simulacre, dut a terme a mitjans juny, era el de posar en pràctica el pla d'emergència de l'edifici així com el de crear en els alumnes una cultura preventiva.

El simulacre va començar passades les 12 del migdia i en menys de cinc minuts tots els alumnes, amb l'assistència dels professors i del personal no docent, van desallotjar totes les aules i dependències del col·legi públic.

Marc Sureda

El conserge i la directora del centre

Marc Sureda

Els alumnes surten corrent de les aules cap al pati després de sentir l'alerta d'incendi

El conserge de l'escola, va ser l'encarregat de donar l'alerta mitjançant una sirena i un megàfon, mentre la directora del CEIP Lacustària, ordenava i coordinava l'evacuació dels alumnes.

El simulacre va ser un èxit.

Solstici d'estiu

Marc Sureda

Un any més, aquest estiu s'ha celebrat una de les festes més populars, el Solstici.

La celebració va tenir lloc el dia 6 de juliol a les 9 del vespre amb un "sopar-vetllada" amb ball a càrrec de Joan Mª Simó, la Veu i una actuació de titelles per a adults.

Seguidament, i per no trencar la tradició va començar la nit de gresca fins a altes hores de la matinada amb els grups Ni5 i 23. Com sempre l'entrada va ser gratuïta i els que van voler sopar es van portar les taules i les cadires.

Concentració de motos

Desenes de motoristes es van concentrar al carrer Fivaller davant del bar Can Pep, el passat 7 de juliol. Després d'un esmorzar a base de pa amb tomàquet i botifarres les motos van desfilar per diversos carrers de Llagostera. Algunes de les motos van aixecar molta expectació.

Marc Sureda

Sant Cristòfol

La pluja no va impedir que finalment es pogués celebrar la festa de Sant Cristòfol, el patró dels conductors.

Turismes, camions, cotxes antics, motos, quads i tot tipus de vehicles motoritzats van ser beneïts a la Plaça Catalunya, pel mossèn del poble Josep Maria Jordà.

Tots els participants van ser obsequiats amb una rosa.

Entre les ensordidores botzinades dels camions i d'algun conductor impacient, la festa va continuar al Parc de la Torre amb un sopar i ball organitzat pel Club de Futbol del Casal Parroquial Llagosterenc.

Marc Sureda

Marc Sureda

Marc Sureda

Durant la festa de Sant Cristòfol es varen veure cotxes antics com aquest Citroën o el popular 600

Marc Sureda

Concentració de camions a la zona esportiva mentre no parava de ploure

Presentació de la revista Gavarres

El dijous 11 de juliol es va presentar a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Llagostera el número 1 de la revista *Gavarres*. Aquesta revista és editada pel despatx de disseny gràfic i comunicació AMDG, amb el suport d'una vintena d'ajuntaments, la Diputació, els Consells Comarcals del Gironès, Baix Empordà i de la Selva, i del Consorci de les Gavarres. La revista, sota la direcció de Xavier Cortadellas, publicarà dos números a l'any d'un centenar de pàgines. La revista vol donar a conèixer el patrimoni cultural, etnològic, la memòria històrica i els valors paisatgístics i naturals dels massissos de les Gavarres i d'Ardenya. La revista té un preu de 6 euros i la podeu trobar a les botigues del poble.

Jordi Pinsach

Assistents a la presentació de la revista Gavarres

Caminada a la llum de la lluna

El passat 27 de juliol el G.E. Bell-Matí va organitzar la VIII caminada a la llum de la lluna. La d'aquest any va transcórrer per un terreny que no oferia cap mena de dificultat ja que era totalment pla. La distància a recórrer va ser poc més de 13 quilòmetres, realitzats a un bon ritme, per cert. Pel que fa a la participació, aquesta es va xifrar en un centenar de caminadors (5 anys el més jove i 74 el més gran) a més a més de tota la gent que va fer d'intendència. Tal i com hem comentat, el recorregut va ser absolutament planer, es va sortir de la piscina pel carril bici en direcció cap a Girona, un cop travessada la carretera de Caldes es va continuar per camins paral·lels al carril bici per passar pel Mas Mundo, Can Maiensa i Can Fàbregues. Un cop deixat Can Fàbregues es va anar en direcció a la C-65 que va de Llagostera a Cassà, però abans de creuar-la es va aprofitar per sopar mentre s'esperava l'arribada dels municipals que ens facilitarien el pas. Travessada la carretera ens vàrem

dirigir cap a Can Bernis, Cal Carreter, lloc on agafàrem el camí en direcció al Veïnat de Bruguera, La Casassa i tot el pla de Panedes fins arribar al polígon industrial, després d'haver deixat enrere la Urbanització dels Escuts. En el polígon, altre cop, ens esperaven els municipals per tal de facilitar-nos el pas per la carretera. A partir d'aquell moment tothom ja pensava en l'arribada a la piscina per tal de remullar-se i recuperar-se així de l'esforç realitzat.

Com ja és costum, a l'arribada, l'Esquilet i els seus ajudants ja ens tenien preparada una copa de cava i un tall de coca que aquella hora era d'agrair.

Una nota destacable d'aquest any va ser la manca de pluja durant el recorregut ja que en les dues últimes edicions ens va acompanyar abans i durant la caminada. Una curiositat va ser la de veure la lluna un cop ja érem dins la piscina (imatge bucòlica).

Havaneres, cremat i sardinada

El passat 14 d'agost es va celebrar al Parc de la Torre la tradicional cantada d'Havaneres, enguany a càrrec del grup palamosí *Cant de Taverna*.

La festa, organitzada per la Comissió de Festes, es va iniciar amb un sopar de sardines a la planxa que van poder ser degustades a la fresca d'una nit esplèndida. Tot seguit el grup *Cant de Taverna* va oferir un bon repertori d'Havaneres amenitzat pels comentaris simpàtics dels seus membres. A la mitja part es va servir el clàssic cremat que va acabar d'escalfar la nit.

Foto Lluvi

Membres de la Comissió de Festes preparant un bon cremat

II Festa Astèrix

Enric Hospital

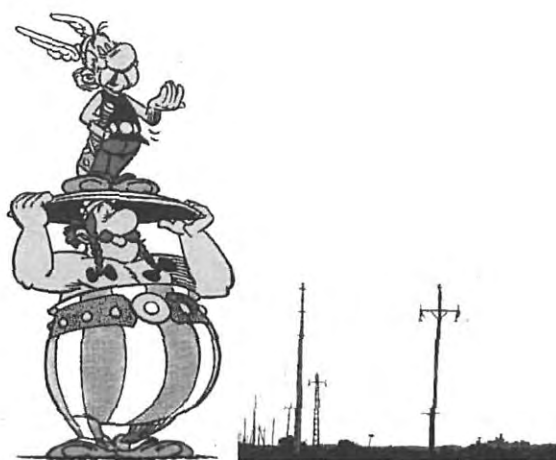

La Festa Astèrix s'ha consolidat com a festa popular a Llagostera.

Un centenar llarg de persones van assistir a l'acte, entre ells l'alcalde de Llagostera Lluís Postigo i membres destacats de la Coordinadora Anti línia de les Gavarres.

La festa, que en un principi s'havia de celebrar al costat del Mas Vidal de Panedes, es va celebrar el passat dia 24 a l'edifici Polivalent, a causa de la pluja. Va començar a les 10 de la nit amb un sopar seguit d'un ball amb música tradicional a càrrec del grup Kaj Tiel Plu.

Enric Hospital

Libreria - Material escolar

**RAMONA
FRIGOLA**

C/ Gariix, 14 - Tel. 972 83 03 84 - LLAGOSTERA

**CALÇATS
LLINÀS**

LA BISBAL
C/ A LA RIERA, 5
TEL 972 643291

LLAGOSTERA
PL. CATALUNYA, 1
TEL. 972 805291

SANT FELIU DE GUÍXOLS
C/ SANT JOAN, 43
17220 TEL. 972 32 13 55

Venda i reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Romeu, 13
Tel. 83 08 12
LLAGOSTERA

ALIMENTACIÓ

VENDES A L'ENGRÓS

 **Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

Corredor: d'Assegurances
Cd'a
COL·LEGIAT

nogue

**assessoria laboral i fiscal
corredor d'assegurances**

e-mail: nogue@ctv.es

c. Almogàvers, 21

Tel. 972 83 01 35

Fax 972 83 01 01

17240 LLAGOSTERA (Girona)

**ERRETERIA
ICOR**

La cadena

Subministres de
ferreteria en general
i maquinària industrial

Pg. Romeu, 20
Tel. 972 80 53 63 - Fax 972 83 18 42
17240 LLAGOSTERA (Girona)
e-mail: dicor@wanadoo.es

**Pneumàtics
Casablanca S.L.**

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

N.I.F.: B-17691130

Tel. 80 50 85
C/ Ramal, s/n

17240 Llagostera (Girona)

Impremta

NONELL

Tel. 972.83.00.45

Fax: 972.80.54.94

C/ Concepció, 27

17240 LLAGOSTERA

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13

Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Pinosos Viñas de Llagostera, S.L.

Ctra. Sant Feliu, Km. 22

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90

Fax: 80 54 53

LLAGOSTERA

a la premsa

Recull en forma de titulars, triats de les notícies més interessants que han aparegut a la premsa relacionats amb Llagostera. Si algun lector està interessat en llegir alguna de les notícies que surten en aquesta plana, pot adreçar-se a la Biblioteca, on les hi trobaran degudament arxivades.

Una avaria deixa 2.400 usuaris sense llum a la costa Brava. Problemes tot i la línia
(Diari de Girona, 24 de juny del 2002)

Les cues superen els 15 quilòmetres a Llagostera
(Diari de Girona, 25 de juny del 2002)

Un miler de llagostarencs, contra la substitució de la metgessa Beltran.
(El Punt, 25 de juny del 2002)

Un operari es lesiona l'esquena en un accident laboral a Llagostera.
(El Punt, 27 de juny del 2002)

El llagosterenc Albert Sàbat jugarà la final de la lliga d'estiu de Fuenlabrada.
(El Punt, 28 de juny del 2002)

Els ajuts per arreglar camins fan enfrontar el president del Consell del Gironès i l'alcalde de Llagostera.
(El Punt, 28 de juny del 2002)

CIU de Llagostera denuncia les mancances en el concurs per a la recollida de residus.
(Diari de Girona, 28 de juny del 2002)

Ensenyament dona 23.100€ per redactar el projecte del col·legi de Llagostera.
(Diari de Girona, 29 de juny del 2002)

CIU continua sense cap de llista a Sant Julià, Banyoles, Cassà, Llagostera i la Bisbal.
(Diari de Girona, 13 de juliol del 2002)

Millora de la carretera de Caldes de Malavella a Llagostera.
(El Punt, 13 de juliol del 2002)

Postigo i Dalerot es reuneixen per intentar evitar les cues de trànsit.
(El Punt, 30 de juliol del 2002)

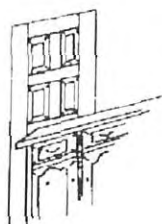
Postigo descarta tractar amb Subirà de la línia de les Gavarres.
(El Punt, 30 de juliol del 2002)

El ple de Llagostera aprova el pla d'ordenació urbanística que triplica la superfície de zona industrial.
(El Punt, 31 de juliol del 2002)

El portaveu de CIU a Llagostera creu que cal arriscar-se i plantejar l'edificació en zones inundables.
(Diari de Girona, 01 d'agost del 2002)

Llagostera elimina l'aeròdrom del pla urbanístic i desclassifica el terrenys.
(Diari de Girona, 01 d'agost del 2002)

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69

17240 LLAGOSTERA

RENAULT

Ramon Gurnés Vall-Iloera

Ctra. Tossa, s/n LLAGOSTERA

 83 09 07
80 54 03
Fax 83 10 66

LLIBRERIA SUREDA

Pl. Catalunya, 15
LLAGOSTERA (Girona)
Tel./Fax (972)830097

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doli de sorra abrasiu

Taller
C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 972 80 54 89 - Fax 972 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

Casal Parroquial Llagosterenc

Casal d'estiu 2002

Rosa Mayol

Com cada estiu, el casal s'ha posat en marxa!

La novetat d'aquest any ha sigut l'allargament de les activitats estiuenques, ja que van començar el dia 1 de juliol i han acabat el 30 d'agost. Durant dos mesos els nens i nenes han pogut gaudir d'uns bons moments, tot compartint jocs, diversió, excursions, tallers, acampades, colònies, gimcanes, cinema, parc infantil i aventures.

El centre d'interès d'aquest any és l'art, passant per totes les seves vessants i per diverses professions que el componen: pintura, escriptura, escultura, cantant-actriu-actor, arquitectura i moda.

Com cada any el dia 15 d'agost es va realitzar el festival a les instal·lacions del casal, on gràcies a l'esforç de tots els monitors i premonitors, els nens i nenes van elaborar unes magnífiques actuacions pels pares i familiars que varen assistir-hi.

Durant tot l'estiu han passat pel casal més de 270 nens i nenes, els quals han pogut gaudir d'allò més amb totes les activitats realitzades, sobretot amb les diferents sortides.

El Casal Parroquial Llagosterenc ha funcionat gràcies a l'ajuda que han

aportat moltes persones: monitors, premonitors..., la seva il·lusió, esforç i treball, han fet possible que el Casal funcionés correctament.

El Casal

Llagostera Ràdio

Informatius "Tota la informació local"

Aquest juliol, Llagostera ràdio ha començat a emetre el seu propi informatiu dos cops al dia, a les dotze del migdia i a les sis de la tarda.

L'informatiu ha començat aquest estiu com a prova pilot i des de Llagostera Ràdio s'hi han posat moltes ganes i esperem que en un futur no gaïre llunyà, aquest informatiu no només siguin les notícies de Llagostera Ràdio si no que també sigui l'informatiu del poble. Com és de suposar, només s'hi tracten temes que afecten a Llagostera, tant directament com indirectament.

L'informatiu només té una durada de tres o quatre minuts i s'hi poden

trobar: notícies de Llagostera a la premsa gironina, avisos de l'Ajuntament, activitats del poble i finalment un breu resum del temps.

Durant l'any aquests informatius també s'emetràn dos cops cada dia seguint el mateix format actual i duran a terme la seva realització un equip de locutors de Llagostera Ràdio. Per tant, si voleu estar ben informats de tota l'actualitat a Llagostera només heu d'escollar els informatius de Llagostera Ràdio de dilluns a divendres a les dotze del migdia i a les sis de la tarda i, com sempre diem: "Informatius Llagostera Ràdio, tota la informació local."

Llagostera Ràdio 18 anys al teu costat.

105.7 fm

C.F. Casal Parroquial Llagosterenc

Un cop acabada la temporada 2001-2002, és el moment de fer balanç per saber com han anat les coses, en què s'ha errat i què s'ha d'intentar millorar de cara a la pròxima temporada.

D'entrada, cal valorar molt positivament el treball dels entrenadors, ja que per a la majoria d'ells era la seva primera experiència al capdavant d'un grup de nens que conformen un equip, i han desenvolupat una bona tasca tan a nivell futbolístic com a nivell educatiu. De cara a la temporada que ve és molt important tenir en compte que tots aquests entrenadors continuen treballant al nostre club amb els avantatges que això comporta: ja coneixen el club, els nens, els pares, ja tenen una certa experiència, i la coordinadora tècnica ja els coneix a ells i sap en quins aspectes han de millorar. Tot això també es pot aplicar al treball de la coordinadora ja que per a ella també era el primer any com a tal.

Per les circumstàncies que es van donar al principi de la temporada quant al nombre de nens que volien practicar el futbol al C.F.C.P. Llagosterenc, es va optar per fer equips no massa nombrosos, 9-10 nens per equip excepte un que eren 13, i la valoració que en fem és totalment positiva ja que encara que hi ha hagut algun partit que s'ha anat a jugar amb només 7 o 8 jugadors, el reduït nombre de nens

per equip permet que tots aquests nens juguin molts minuts, que és el que realment els agrada. Això també és positiu de cara als entrenaments ja que permet treballar més i més bé.

Pel que fa a resultats esportius estem molt contents de com ha anat la temporada. Per una banda tenim el benjamí A (any 92) que va quedar campió de grup a la primera fase del campionat classificant-se així per jugar pel títol a la segona fase, en què va quedar sisè classificat. El benjamí B (any 93) que va quedar tercer a la primera fase classificant-se així per jugar la Copa Consell en què va quedar segon de grup i va perdre a les semifinals contra C.E.I.P. Vall de Terri. El prebenjamí C (any 94) que va quedar tercer a la primera fase, i a la segona va quedar subcampió a la Copa Consell en perdre a la final contra el C.P. Bell-lloc D. I, finalment, el prebenjamí D (any 95) que va quedar setè a la primera fase, i llavors va realitzar una gran segona fase en què va quedar segon de grup empatat a punts amb el primer i va perdre a semifinals de la Copa Consell davant el C.P. Bell-lloc F.

Cal destacar també que a finals de temporada es fa una selecció de cada categoria que juga un partit contra el campió de lliga i 7 jugadors del C.F.C.P. Llagosterenc van ser convocats amb les seves respectives seleccions així com l'entrenadora del prebenjamí D.

SERVEI TÈCNIC I VENDA D'ORDINADORS

PC'Serveis

C/ Àlvarez de Castro, 15
17240 LLAGOSTERA
Telèfon: 972 80 57 59

e-mail: pcserveis@infonegocio.com

Llar d'infants El Niu

Un dia a la casa de colònies "Mas Maiol"

Com a sortida de fi de curs de les aules de P-2 vam programar l'excursió a la casa de colònies "Mas Maiol" de Sant Andreu Salou.

Aquesta sortida de descoberta de l'entorn natural estava pensada per complementar el treball realitzat a l'aula durant l'últim trimestre: la casa de pagès.

L'àrea de descoberta de l'entorn natural és molt important, ja que afavoreix que els nens puguin observar, experimentar i, sobretot, viure elements de la natura propers a ells.

Vam anar amb autobús fins al "Mas Maiol". A l'arribar vam esmorzar i seguidament realitzàrem diferents tallers en petits grups:

- el taller dels animals: observar i alimentar els animals.
- el taller de l'hort: plantar un enciam.
- un passeig amb la burra "Lola".

Després vam dinar i jugàrem en els gronxadors, cabanes i sorralles de la casa fins que l'autobús ens va venir a recollir per tornar a l'escola.

Llagostera Solidària

L'arribada dels nens saharauís aquest estiu s'ha caracteritzat pels retards, les incerteses, la pluja i la il·lusió.

Havien d'arribar el cap de setmana del 29, 30 de juny, però la burocràcia i sobretot la nova llei d'estrangeria va fer que això no fos possible i que els nens estaven preparats, i les famílies també. Durant la setmana els de la organització, ens van trucar un parell de vegades, - ja arriben!-, llavors era una falsa alarma. Finalment, el primer nen de Llagostera va arribar el dijous 4 de juliol i el segon el dijous 11 de juliol. Essent, tots dos, repetidors al nostre poble.

Alguns nens van fer més d'un viatge a l'aeroport militar de Tinduf, viatges que des d'alguns campaments són de tres dies. Això explica que els nens arribessin molt més canasats del que és habitual. Però ja se sap la burocràcia.....

La festa de benvinguda a Girona, es va fer el dissabte 13 de juliol, tot i estar acompanyats per la pluja, l'esperit reivindicatiu no es va trencar. Hi va haver un canvi d'emplaçament, en comptes de fer-ho al parc central, a l'aire lliure, es va anar al Pavelló de Fontajau. No ens vam poder refugiar del sol dins la haima, però vam poder degustar el te típic d'allà, dolçíssim per cert. Es van poder conservar força bé les activitats, que pels nens saharauís són com de conte de fades. Primer un ball d'escuma, llavors unes voltes en bicicleta i quan ja havien agafat prou gana, sopar. Després del sopar, els tradicionals parlaments i l'esperada cantada de cançons tradicionals saharauís per part d'algunes nenes que es desviuen per tenir un micròfon a la mà. Aquest any la festa central es va fer a Vilanova, amb un munt d'activitats: exposicions de fotos dels

campaments, tallers on ensenyaven a posar el vel típic de les dones saharauís, te... i actuacions de diversos grups d'animació catalans que desinteressadament van fer el seu espectacle per tots els assistents.

El dia 1 d'agost, a Girona, i novament amb l'amenaça de la pluja, es va fer una entrega reivindicativa de passaports saharians, a tots els nens, nenes i acompanyants adults. Als infants els va fer molta gràcia tenir un carnet amb la seva foto i el seu nom, però als adults se'ls hi van humitejar els ulls quan van llegir la declaració que s'hi fa en català, castellà i saharauí: "Jo.....ciudadà/na saharià/na nascut/da a la Hamada argeliana, en els campaments de Tinduf, fill/a i nét/a de saharians espanyols declaro:

Que encara no conec el meu país, que no he vist el mar que el banya ni menjat els seus peixos, que les meves jaimens i camells no han estat encara a la sorra del Sàhara occidental, que l'únic te que he tastat no és fet amb aigua de manantials sinó de camions cisterna i que molts dels nostres ancians estan enterrats en una Terra que no és la seva."

Llegíem aquesta declaració el mateix dia que se sentia a les ràdios i televisions, un nou alè d'esperança, pels ciutadans del Sàhara. L'ONU els garantia el dret d'autodeterminació, però com sempre els demana uns mesos de marge, que de moment ja s'han convertit en 26 anys de sobreviure al desert.

Els nens, no hi entenen de política, però alguns, sí quesaben les condicions tan dures que aquesta els fa viure. Amb aquests dos mesos no arreglem res, políticament parlant, però sí oferim a 800 nens i nenes a tot catalunya, l'atenció mèdica i l'aliment que necessiten per aguantar un altre hivern a l'Hamada.

Sílvia Fa

Liurament de passaports, amb els representants dels Ajuntaments i entitats de cada poble i els nens saharauís

Biblioteca Julià Cutillé

A continuació us donem un llistat perquè conegueu les últimes novetats en CD's, vídeos i jocs d'ordinador que podeu trobar a la Biblioteca. Volem destacar per primera vegada les novetats en el catàleg de DVD's

CD's

- Veloso, Caetano: Lo mejor de...
- Waters, Muddy. The complete plantation recordings
- Armstrong, Louis. Plays W.C. Handy
- Holiday, Billie. Lady in Autumn
- Bocelli, Andrea. Cielo di Toscana
- Corea, Chick. My Spanish Heart
- Washington, Dinah. The best of...
- Eternos. The best jazz vocals
- Eternas. The best jazz vocals
- Enya. The Celts
- Orozco, Antonio. Semilla del silencio
- Morissette, Alanis. Under rug swept
- Bunbury. Flamings
- Streisand, Barbra. The Essential
- Callas, Maria. Romantic Callas
- The Corrs. The best of...
- Ketama. Dame la mano
- Oasis. Heathen Chemistry
- Ópera Álbum 2002
- El Rey León-Antología
- Madre Deus. Electronico
- Club Super 3. Superclubidibudà
- Dido. No angel
- Oldfield, Mike. Tres Lunas
- Varis. Teen Spirit
- Sheryl Crow. C Mon C Mon
- Amaral. Estrella de mar
- Ubago, Àlex. Que pides tu?

Vídeos

- El espinazo del diablo
- Annie
- El Jorobado de Notre Dame 2
- Atlantis: El imperio perdido
- La Cenicienta 2
- Jurassic Park i el mundo perdido
- Les tres bessones: Robinson Crusoe, Romeu i Julieta
- Rugrats en París
- Toy Story 2

Jocs

- Kids Games: La batalla naval, el eliminador, el ahorcado, la vieja dama, a por el pez, la guerra, serpientes i escaleras, las damas chinas, los ocho locos, el memorió, a contrareloj, las damas.
- Simon the sorcerer

- After dark games
- Zipi y Zape: El tonel del tiempo
- El capitán Trueno en la montaña de los suspiros
- Mortadelo y Filemón dos vaqueros chapuzeros

DVD's

- Trabajos de amor perdidos
- Enrique V
- Los amigos de Peter
- South Park
- La vida es bella
- Chocolat
- Malicia
- Cayo largo
- Moulin Rouge
- Sin perdón
- El último emperador
- JFK
- Casablanca
- Pleasantville
- Salir del armario
- Billy Elliot
- El paciente inglés
- Amadeus
- Torrente el brazo tonto de la ley
- Que bello es vivir
- Leaving las Vegas
- Toma el dinero y corre
- Juego asesino
- Cabaret
- L.A. Confidential
- Snake eyes
- Amélie
- X-Men
- El hijo de la novia
- Final Fantasy
- El hombre y la tierra

U.E. Llagostera

I Festa del futbol Llagosterenc

Després de molts anys, la U.E. Llagostera i el C.P. Llagosterenc van mostrar el bon moment que viu el futbol del poble i van organitzar conjuntament la I Festa del futbol Llagosterenc.

La festa va començar de bon matí al camp del Casal amb una sèrie de partits entre antics jugadors de la Unió, on es va poder comprovar que tot i el temps passat la passió pel futbol no desapareix mai.

Un d'aquests jugadors, el Sr. Garcia, que va ser el que va marcar el primer gol a l'actual camp de la Unió va ser l'encarregat de fer el "saque" d'honor en el primer partit.

Tot seguit, per a tots aquells que ja no podien jugar i per tothom que s'hi van voler afegir, es va celebrar un dinar de germanor a l'edifici polivalent, on més de 400 persones van poder gaudir de l'àpat i posteriorment del ball amb el grup Harmonia. A més a més per tots aquells que l'esforç realitzat durant els partits del matí ja no els deixava ballar, van gaudir d'una sessió de màgia a càrrec de l'Eduard Juanola.

Finalment voldríem agrair i donar les gràcies, en nom de la junta de la U.E. Llagostera, a tota aquella gent que ens ha ajudat durant tota la temporada i que esperem poder seguir comptant amb ells.

Robert Corominas Basart

El senyor García fa "el saque"

Un dels equips dels veterans

L'hora de l'arròs

Un moment de màgia

Colla Gegantera

A l'estiu sol i platja, cap a la costa!!!

Les trobades geganteres als pobles costaners són com un passeig ràpid per un munt de països europeus. A cada cantonada hi ha un canvi de país, tots queden astorats de veure ballar les immenses figures pels carrers però també és molt divertit veure com reaccionen en veure un espectacle que els és tan nou.

Ens trobem els que surten del tercer bar on han pres una sangria, viuen la festa que portem pels carrers totes les colles convidades, de manera descontrolada, cridant afegint-se sense vergonya al ball amb els capgrossos. Arriben a ser perillosos quan es barregen i intenten tocar els gegants, i molt empenyadors quan t'agafen les baquetes per tocar el tambó.

També trobem la típica família, el pare amb la càmera digital d'última generació, filmant la nena que plora quan el capgròs més lleig li vol donar la mà. I els que sense cap vergonya aturen la cercavila per posar tota la família davant dels gegants i encara et diuen: "mou-lo una mica cap aquí, cap allà..."

Quan ens apropem a la platja sembla que ens trobem en una sèrie juvenil matinal a Antena 3 o la TVE-1. Tot de cossos mig nus amb els biquinis i banyadors més petits que ens podem imaginar, però a diferència d'aquestes sèries, no llueixen els millors broncejats d'hores i hores de solàrium sinó que ens presenten el fantàstic morè gamba. Amb les xanquetes i encara ben xops, corren cap al carrer tot alegant la vista als qui estan sota el gegant i passen una calor de boig.

Així ja s'entén que les trobades a la costa estiguin molt bé, són molt divertides perquè, els carrers són plens de gent que animen sense parar, que canten les cançons que els toquem sense prejudicis. Són gent que estan de vacances i tot els va bé, tot els diverteix. Però també hi ha la gent que treballa a les botigues de "souvenirs" que s'estan

del matí al vespre controlant que aquesta colla d'esbojarrats no els robin res i a qui nosaltres també volem divertir, i sempre els arranquem un somriure.

Les colles costaneres tenen gegants amb històries molt boniques, ells s'encarreguen de representar el pas del temps en l'àmbit mariner.

Així trobem la colla de Roses que amb la seva parella ens representa la llegenda i alhora sardana en què una sirena i un pagès s'enamoren de manera desenfrenada. A tall d'anècdota també tenen una altra història de fons. Els va pagar una senyora que per única condició va posar que duessin els noms de: Demetria, ella i el seu marit, Quimet, uns quants dies després d'haver estrenat els gegants, aquesta senyora va morir, havent complert el seu somni.

Els gegants de L'Escala són dos pescadors ancians, ell amb pipa, gorra i barba blanca, típica d'un autèntic llop de mar, es diuen Pere i Maximeta. Seguint amb la línia històrica, trobem els gegants de L'Estartit. Representen un pescador i una apedaçadora de principis del segle XX, anomenats Xiscu i Remei. Aquests gegants estan construïts en memòria a la gent gran del poble i a l'activitat típica que exercien en aquella època ben diferent a l'actual, que està dedicada al turisme. Els gegants que ens apropem a aquesta realitat costanera d'avui dia són els de Lloret de Mar. Es Nais és un dels pescadors que entre els anys 50 i 60 es dedicava a empaitar les primeres turistes estrangeres que visitaven la nostra costa. Ella, Miss Ling, amant del bon vi i la gresca, llueix la vestimenta identificativa d'una turista: ulleres estrambòtiques, vestit d'un florejat "hortera" i una grossa pamela, que després de ser cortejada pel galant autòcton decideix quedar-se a viure aquí.

JAUME CASTELLO MAYMI
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC

També PINASTRES DE FUSTA ALUMINI

Av. Gironès, 36
17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 10 98

**JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA**

LLAGOSTERA

pintura ... decoració

Tel 80 52 08 - 46 35 78

**Mas Maiensa
vivers**
jardineria

V.Bruguera 7
17240 Llagostera Girona

Tel 972 83 07 45

Mobles i Fusteria Cateura S.L.

- MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPISSERIA

Exposició i Venda

Carretera de Tossa, 7
Tel. 972 83 09 95

17240 Llagostera
(Girona)

PRODUCTOS DE CORCHO MOLMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

Construccions
**MANEL MALAGÓN
SERRANO**

comte guifré, 2, 2, 1^a
17240 Llagostera
telf/ 972 830103

SERVEI DE NETEJA DE

Sara
Merceria - Perfumeria
Servei de Tintoreria

C/ Donzelles, 6 - Telèfon: 83 11 15
17240 LLAGOSTERA

**PERRUQUERIA
ROSER**

Pompeu Fabra, 9
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans ...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Hospital Residència Josep Baulida

El passat dia 5 d'agost, l'àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament de Llagostera va organitzar un homenatge a la germana Maria Pagès pels seus quaranta anys de servei als malalts de l'hospital. L'acte, on també hi varen assistir tots els residents, va coincidir amb els 90 anys de la germana Maria que va rebre diferents obsequis i un gran pastís d'aniversari.

El regidor Jaume Moll, en representació de l'Alcalde que no va poder assistir a l'acte, va fer entrega a la germana Maria d'una placa commemorativa.

Les treballadores de l'hospital varen voler acompanyar la germana Maria en aquest dia tan especial.

Cristina Càceres

Cristina Càceres

Cristina Càceres

Marc Sureda

Els avis i àvies de l'Hospital no es van voler perdre els actes de la Festa Major.

Van passejar-se pel poble amb el tren turístic que els va portar fins al parc de l'Estació on s'hi celebrava la plantada de gegants.

Foto Hospital

Aquest estiu
junts
guanyem la
batalla
del foc

A Catalunya hi ha
situacions de risc
que poden
esdevenir un foc
i que només tu
pots evitar.

Molt per fer
Molt per viure →

Generalitat de Catalunya

www.gencat.net

112 ←
emergència

Col·legi Ntra. Sra. del Carme

El festival de fi de curs

El dia 15 de juny, tots els alumnes d'Educació Infantil i Primària van participar en el Festival de fi de Curs. Els més petits van ser els protagonistes d'un circuit gimnàstic i d'una dansa. Els més grans van alternar les danses i les taules gimnàstiques. En la decoració del Pavelló i en les diverses actuacions es va recordar l'Any Gaudí i l'Eix Transversal del Civisme que s'ha treballat durant tot el curs a la nostra escola.

La festa de graduació

El dia 20 de juny vam celebrar la festa de graduació dels alumnes de P5 i 6è. Després de l'Eucaristia de fi de curs, ens vam reunir tots a la sala d'actes de l'escola i vam acomiadar els alumnes de 6è i acompanyar els de P5 en el seu pas a Educació Primària. També vam voler celebrar el 25è aniversari a l'escola de tres de les nostres mestres.

La Diada del Pedal

L'últim dia de curs, el 21 de juny, com ja és tradicional a la nostra escola, vam participar a la Diada del Pedal. Primer vam anar amb bicicleta fins a la Pineda Fosca. Allà, els alumnes de 6è van organitzar diversos jocs per tots els alumnes de l'escola. A l'hora de dinar vam compartir una gran paella d'arròs.

Va ser una bona manera d'acomiar-nos fins el proper curs i desitjar-nos BON ESTIU!

DROGUERIA FRIGOLA, S.L.

**C/ ÀNGEL GUIMERÀ, 27
17240 LLAGOSTERA**

TELÈFON I FAX: 972.83.06.42

**ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU - COMPTABLE
FISCAL - LABORAL - FINANCER**

**PLANIFICACIÓ I GESTIÓ INTEGRAL
PER EMPRESES**

**ADMINISTRACIÓ I VENDA
DE FINQUES**

**CORREDORIA
D'ASSEGURANCES**

Carrer Alvarez, 10 baixos - Ap.Correus 60
17240 LLAGOSTERA
Telf: 972830229 - Fax: 972805722

Rambla Vidal, 39 1r. B - Ap.Correus 47
17320 SANT FELIU DE GUÍXOLS
Telf: 972320767 - 972321076 - Fax: 972820369

Carrer Teulera, 39 baixos
17246 SANTA CRISTINA D'ARO
Telf: 972837165 Fax: 972837551

BAR MUSICAL CAFE

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

JOAQUIM COMAS CORRIUS S.L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES C.I.F.: B-17034265

Carrer Maiena, 15 - Telèfon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Els jurats es neguen a vendre palla a l'exèrcit del rei

La guerra continuava el seu curs, ara amb les tropes situades en aquestes contrades. Cada vegada la situació era més crítica i les càrregues per les poblacions arribaven a esgotar els seus recursos generalment escassos, ja que l'esforç que havien de fer era molt gran, en haver-hi més boques per alimentar, tant de la tropa com de la cavalleria.

El 3 de febrer de 1709 va venir a Llagostera Miquel Vilaret, Jurat de la Universitat de Sant Feliu de Guíxols, i amb dos Jurats del nostre poble, Josep Tarré i Vicens Madreny, van reunir-se a la casa del notari Manuel Gualsa situada a la plaça de Dalt, ara de la Llibertat- perquè donés fe del següent:

Vilaret estava molt enfadat ja que el dia 31 de gener passat havia entregat, als jurats allà presents una

ordre del rei en què manava que venguessin palla per a la cavalleria de l'exèrcit reial que es trobarà a Sant Feliu de Guíxols i deia que el preu que se'ls hi pagaria seria a raó de cinc sous el quintar. Fins avui no havia rebut cap resposta davant els jurats i els testimonis Francesc Llaurador, pagès de Solius, i Silvestre Romaguera, treballador del Castell de Llagostera – protestà per la manera d'actuar desobeint el rei.

Els dos jurats al·ludits van respondre dient que "accepten dit orde ab la deguda reverencia empoeró no creuen haver de vendre palla que es troba en dit Castell y terme de Llagostera se ha de menester per lo sustento de la cavalleria se troba allotjada en lo mateix Castell y terme (...)." Els jurats no estaven disposats a cedir en aquesta

qüestió, ja que la palla escassejava, de tal manera que per poder atendre una altra petició reial, consistent en nou-cents quintars de palla que van haver de portar a Girona, una part d'aquesta van haver d'adquirir-la en altres pobles dels voltants de la ciutat. Això és el que van explicar en aquesta reunió, assegurant que sempre que convingui ho podran justificar.

Si el Jurat Miquel Vilaret va arribar disgustat a Llagostera, devia marxar-ne amb la cua entre les cames, davant la negativa –per altra part raonable- a vendre-li la palla necessària per als cavalls de la tropa estacionada al seu poble.

Josep Cantó – Antoni Mascort (AHG)

***Plats combinats**

***Tapes variades i entrepans**

***Bon ambient**

... Un lloc diferent per anar

**C. Àngel Guimerà, 29
"ANTIC DORADO"**

**Tel. 972 830664
LLAGOSTERA**

Els amics...!

Sou per mi, el poble
amb vosaltres, la sintonia
amb vosaltres, també el seny
vull ser jo, vostre amic noble
vull ser jo, com vosaltres guia
vull ser jo, un més que empeny
per trobar tots junts, Sabiduria.

Quines coses de totes, no comprenc...?
Digueu-m'ho amics, per realçar
el meu sentit de la fermesa
i així... poder consolidar
aquells valors que l'enteresa
fan magnificar comportaments
i evitar desviaments...
en aquest món d'incertesa.

En vostre mà, està activar
precisament...
el coratge de tot ser conscient
i també..., feu-m'ho acceptar
que en uns està la Ciència
i en altres la Intel·ligència
tot junt per..., un bon transitar.

Amics de l'ànima
sou Valor molt important
per Aquell que en vosaltres confia
feu que vostre ajuda, per tant...,
coroni per sempre...,
els afers del dia a dia.

Guillem Sureda i Gironès
Primavera 2002

Afegits... a una narrativa

A l'article del Sr. Joaquim Gelabertó Rissech, a la "Revista de Girona" (edició novembre/desembre-2001) sobre el gran mestre-professor, Sr. Julià Cutiller i Creus, puc afegir una meva adhesió com alumne que vaig ser del Sr. Cutiller a l'Escola Graduada de nois de Llagostera, en el meu últim curs escolar (anys 1931/1932).

Els anteriors, des de la meua infantesa, els vaig viure a l'escola "Cooperativa La Regeneradora", existent també a Llagostera, amb altre inoblidable: Sr. Joaquim Palmada i Teixidor, sortit de la Normal de Girona, amb una versemblança igual a la que posseïa el Sr. Cutiller, d'inquietuds renovadores en la qüestió de l'ensenyament que demandaven les notes comarques en aquell temps, com àmpliament i exhaustivament descriu la narrativa sempre magistral del recordat amic Gelabertó.

És a dir que comparteixo la descripció que fa del Sr. Cutiller, doncs puc testimoniar, apriorísticament, el mèrit que li atribueix, perquè puc dir que estava conscient amb el que suposava aprofitar les lliçons dels grans mestres que de tant en tant, sorgeixen com "unéscollits" del món que ens toca viure, per anar preparant noves generacions que puguin fer un pas més l'evolució progressiva de desenvolupaments per la consecució d'un millor sentit de

l'acció cultural, i poder afrontar les "calamitats" impactants de la vida amb els més intel·ligents determinants.

Fou un exponent molt digne del poble de Llagostera, reconèixer la figura del Sr. Cutiller dedicant-li en el complex cultural situat a la plaça de la Llibertat (Casa de les Vídues) la Biblioteca que porta el seu nom.

Una manera d'agrair i deixar constància per successives generacions, tota una vocació bolcada al foment d'una forma d'ensenyar, de fer comprendre i fer pensar a tots aquells que volen saber del Saber.

Dit tot això, seria just també ressaltar la contribució inqüestionable que va fer possible que el Sr. Cutiller pogués consolidar la seva dedicació. És la contínua assistència (en tots els aspectes) que li va proporcionar el recordat Dr. Domingo Pascual Carbó (abans i després), que sempre hem volgut reivindicar per la seva gran obra "d'humanització" com a metge i persona, que consagrà al nostre poble de Llagostera.

En aquest context, suggerir, que al Casal-Biblioteca que preserva una constància del voler fer saber, i un testimoni a la figura del Sr. Cutiller, s'hi afegeixi la figura rellevant del Dr. Pascual amb un ressò d'homenatge també merescut.

Guillem Sureda i Gironès

D'Alfons I el Cast, a Jaume I el Conqueridor (I)

Any 1162

Morí el comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, i tota la comarca, inclòs Llagostera, passà a dependre de la Corona d'Alfons I de Catalunya amb totes les seves prerrogatives; per això, Llagostera es trobà assenyalat com a Lloc Reial fins al 1288.

Aquest Berenguer era anomenat el Sant i va fundar, l'any 1150, el Monestir de Poblet. Amb l'ajuda del Gran Senescal Guillem Ramon de Montcada, va fundar també el Monestir de Valldaura, que avui és anomenat de Santes Creus.

Una butlla del Papa Alexandre III confirmà la propietat de can Prats de Matà als benedictins de Sant Feliu de Guíxols, juntament amb altres propietats de Cassà, Fenals i Pelràs, i els alous de Spenedat, Panedes i Romanyà, així com també Solius, Mordenyac i moltes altres possessions de l'Empordà i Barcelona.

Spenedat podria ésser la Vall d'Aro; concretant aquest cas, Spenedat podria ésser Bell-lloc.

Any 1183

Guillem Bernat, prior del Monestir de Santa Maria de Ridaura (Olot), donà permís a Arnau de Gotarra per comprar a Guillem Conill el mas que el prior tenia com a garantia i que Conill li havia cedit per fer rogatives per a tenir descendència; però la seva muller continuava sense quedar embarassada.

Any 1187

Llagostera estava regentat per un encarregat del rei Alfons I, el Cast (successor i fill de Ramon Berenguer IV) i per alguns prohoms de la població. A la plaça del Castell es venien presoners de guerra com a esclaus.

El Monestir de Ripoll va concedir Carta Pobra a Tossa, que facultava els veïns a edificar fora muralla,

mitjançant el tribut anual d'una gallina. Pel conreu de les terres pagaven censos, terços, delmes, tasques i forisacapis; a més, tots els pescadors donaven les dècimes del peix pescat a tota la costa.

Any 1194

El Castell de Calonge estava regentat per Ramon de Solius, i el de Sant Iscle de Vidreres per la família Cabrera juntament amb tota la batallia de la Selva, que el rei Alfons, el Cast, I de Catalunya i II d'Aragó, havia concedit al vescomte Pons III de Cabrera i de Montsoriol. Cap al 1241, el Castell de Vidreres fou cedit als templers; el 1370 era Feu Reial; el 1485 fou ocupat pels remences i al final passà a ser propietat dels Medinacelli.

Dins el Castell de Sant Iscle existia una església romànica, avui desapareguda, dedicada a Sant Iscle i a la seva germana Victòria, tots dos màrtirs condovesos.

Any 1196

El rei Alfons el Cast, donà en testament al Monestir de Sant Feliu de Guíxols les rendes d'algunes propietats que tenia a Llagostera i a Panedes, a canvi d'aniversaris religiosos per la seva ànima. Però la vila i el Castell de Llagostera continuaren essent de domini reial, amb els reis Pere I i Jaume I, que fortificaren el Castell amb més torres arrodonides, diferents de les quadrades que construïen els romans.

Alfons I dominava: Provença, Bearn, Bigorra, Niça, Besiers, Carcassona, Drola, Millau, Gabaldà i Rasès. Moltes d'aquestes regions les va aconseguir casant el seu fill Pere I amb Maria de Montpeller. A més a més, volia conquerir les terres de Provença, Llenguadoc i Gascunya, regions en les quals es parlava la llengua d'oc, una llengua romànica.

Però els reis de França no solament s'hi oposaren sinó que intentaren continuament ocupar tot Catalunya (dels dos costats de la Pirineus).

A la nostra comarca començaren els plets entre la Seu de Girona i el Monestir de Sant Feliu de Guíxols, per discrepàncies de drets d'algunes propietats. Amb aquestes disputes el Monestir de Sant Feliu obtingué plena propietat del molí de la Lixarda, avui anomenat el Remei del mas Aroles.

Any 1208

Berenguer de Palol va vendre a Alemany d'Aiguaviva (que fou més tard Bisbe de Girona) els drets que tenia a Santa Cristina d'Aro, Fenals, Sant Feliu de Guíxols i el castell de Roca de Solius; respectà, però, els drets que tenia al monestir de Sant Feliu. Aquest document està signat pel bisbe de Girona i l'arquebisbe de Tarragona.

A Catalunya en general –també a Llagostera– va haver-hi una gran epidèmia de malalties, seguida de molta fam; per això, la gent va marxar cap a les muntanyes i els més rics cap a l'Aragó.

Clínica Dental

Dra. Irene Capria

ODONTÒLOGA
Colegiada nº 1768

Implants Ortodòncia

Mas Sec, 35 Baixos
LLAGOSTERA

Hores convingudes 972 80 53 08

Urgències 639 34 85 83

*Dietètica,
Herboristeria
Cosmètica natural*

la natura

*Passeig Pompeu Fabra, 46 - Llagostera
Tel. 972.80.56.13 - 972.83.10.39*

Des de 1952

*Matança pròpia
Embotits Casolans
Plats Cuinats*

Passeig Tomàs A. Boada, 12
17240 Llagostera (Girona)
Tel. 972 83 02 14
e-mail: cesteve@grn.es

Carns Esteve

Constructor d'Obres

Martí Plà

C/ Músic Aguiló, 3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

**PBS PAVIMENTOS
BENITO SERRANO, S.L.**

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN

- PARKINGS Y PISTAS POLIDEPORTIVAS
- NAVES Y POLÍGONOS INDUSTRIALES
- URBANIZACIONES

PAVIMENTOS DE HORMIGÓN IMPRESOS (DECORATIVOS)

- ZONAS PEATONALES, PARQUES, JARDINES,
- PASEOS Y PLAZAS
- EXTERIORES DE HOTELES Y RESTAURANTES

Músic Aguiló, 26

E-mail: serranet@mundivia.es

LLAGOSTERA

Mòvils 649 97 75 51 - 619 70 98 67

Telf Y Fax: 972 83 09 79

MP
ERRUQUER
I
R

**C/Consellers, 19
17240 LLAGOSTERA
Tel. 649 749557**

Silhouette

INGRID RAMÍREZ BANCELLS

(Centre d'estètica)

- 6 Depilacions amb cera (an sol·as).
- 6 Tractaments facials i corporals.
- 6 Massatges corporals.
- 6 Maniures i pedicures.
- 6 Tint i permanent de pestanyes.
- 6 U.V.A. (Solarium vertical).
- 6 Peelings corporals.
- 6 Maquillatges.
- 6 Decoloracions.

Cristòfol Colom, 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
TEL. 972 80 55 06
MÒBIL 647425925

Cuina de temporada

...amb productes de les nostres terres

Ara al setembre, concretament el dia 23 comença la tardor, que transcorre fins el 21 de desembre.

Per la cuina, la tardor és força esperada, ja que és època de caçera i de bolets.

La cuina d'ara no està tan marcada pel pas de les estacions, ja que en comerços i mercats, durant tot l'any s'hi pot trobar gairebé de tot, en canvi, abans no hi havia la possibilitat de trobar segons quins productes fora de temporada, així cada curs de l'any tenia els seus plats i les seves festes acompanyades dels seus productes i menjars. Per exemple, per tots Sants: castanyes, panallets i vi novell a Catalunya. Bunyols a Mallorca i trencada de pinyons a Eivissa.

Els productes que podem trobar durant la tardor són: tot tipus de bolets, peces de caça, naps, moniatos, salsafins.... També és bona època pels calamars, pops i orades, a més de tot tipus de carns que podem trobar al llarg de l'any.

Pel que fa als productes de les nostres terres, tenim la sort de comptar amb diverses denominacions d'origen, i de qualitat com els fets servir a la recepta següent:

Preparació

Pelar i tallar els naps a la mida que es desitji.

Bullir-los i reservar-los.

Tallar l'ànec a vuitens.

Condimentar i rostir, juntament amb les cebes tallades a quarts, els alls i les tomates senceres.

Un cop rostit, retirar les verdures, triturar i passar-les pel xinès.

Afegir la salsa a l'ànec cobrint-lo amb aigua.

Deixar coure a foc lent aproximadament una hora.

Enfarinar i fregir els naps.

Afegir a l'ànec i deixar coure de cinc a deu minuts.

Els ànecs muts poden ser del Pla de l'Estany o també de l'Empordà.

Pel que fa als naps, segons diuen, els autèntics són de Campmany.

Xef Panoràmix

Ànec mut amb naps negres

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

C. Camprodon, 10
Tel 972 83 05 28
17.240 LLAGOSTERA (Girona)

LOVERAS

OBRES i CONSTRUCCIONS S.L.

Tels. 80 52 98
609 36 32 30
610 25 63 82

JOSEP ALBERTÍ GÜELL

PINTOR

C/ Catalunya, 18
 Telèfon 972 46 16 20

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Naixements

16 abril	Fatumata Ceesay i Ceesay
20 abril	Gina Miquel i Boada
4 abril	Jihane El Yakoubi i El Yaakoubi
28 abril	Carla Moreno i Martínez
2 maig	Jaha Biyae i Sumareh
5 maig	Aniol Vinyoles i Bernatallada
8 maig	Joan Izquierdo i Vila
16 maig	Mohamed Dahouti i Azouz
20 maig	Numaisatou Sisay i Ceesay
31 maig	Cristian Rodríguez Leal
6 juny	David Posas i Paradedà
18 juny	Èdgar Vert Pascual
30 juny	Àidan Ramírez i Castelló
3 juliol	Alba Rabassedas i Sidera
11 juliol	Inés Malagón i Pedrosa
10 juliol	Lia Maurici Malagón
17 juliol	Roger Recasens i Xirgu

Èdgar Vert Pascual

Gina Miquel i Boada

Lia Maurici Malagón

Aniol Vinyoles i Bernatallada

Àidan Ramírez i Castelló

Matrimonis

20 abril	Jordi Comas Selis i Isabel Royán Martínez
11 maig	Alfonso Lechado Jiménez i Patricia Quiñones Marín
24 maig	Jesús Pérez Lozano i Lúdia Moreno Arjona
18 maig	Lluís Magí Carceller i Alícia Cano Genobé
1 juny	Pere Fumadó Dubé i Inmaculada Fuyà Costa
12 juny	Ruben Intente Soler i Estel Cardellach Galí
22 juny	Edelmír Grau Lleixà i Raquel Peradalta Prim
22 juny	Albert Coll Casals i Anna Pujol Campmajó
29 juny	David Pla Cuminal i Sandra Maurici Reixach
29 juny	Luis Mateu Bartolí i Kerem-Ysraela Shainblit Vicens
6 juliol	David Ruiz Martínez i Mónica Sánchez Martín
13 juliol	Jonatan Rabanal Sánchez i Maria-Teresa Alcaina Vidal
20 juliol	Jorge Juanola Martín i Eva Cubarsí Alsina
20 juliol	José María Font Gironés i Simona Elordi Ramos

Defuncions

12 abril	Jaime Gispert Roig	98
18 abril	Francisco Peracaula Martí	65
5 maig	Emilio Ramos Coma	93
7 maig	Francisco Flores Herranz	79
8 maig	Joaquín Puig Pagés	91
18 maig	Pedro Masnou Gironès	81
18 maig	Angela Aymerich Tixis	90
26 maig	Joaquina Perajuan Maña	87
28 maig	Salvador Esteba Puigmolé	80
4 juny	Engràcia Casanovas Artau	70
7 juny	Luisa Dalmau Ribas	92
9 juny	Carmen Cano Rodríguez	52
11 juny	Alberto Comba Macaya	71
17 juny	Nieves Albá Casas	82
29 juny	Salvador Salvadó Creixell	87
14 juliol	Pilar Granell Rey	68
14 juliol	Pantaleón Gamundi Celorio	97
24 juliol	Concepción Casas Muntada	95
28 juliol	Pilar Boadas Costas	48

Secció coordinada per Cristina Cáceres i Pilar Ventura

Si voleu que aparegui una fotografia en qualsevol de les seccions del Registre Civil, feu-la arribar a l'apartat de Correus 76, o bé al número 5 del carrer Sant Pere. Si voleu que us vinguem a retratar, deixeu-nos el missatge al contestador (972 83 12 10) o a l'adreça electrònica: elbutlletí@gm.es.

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13

Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

RAMONET
LLOVERAS
ASSEGURANCES

Joan Maragall, 30
17240 Llagostera
tel. 972 831 819
fax. 972 831 804

Camprodon, 16
17240 Llagostera
tel. 972 830 040
fax. 972 805 539

Composicions florals
Rams de núvia - Ceràmiques
Servei a domicili

mobles

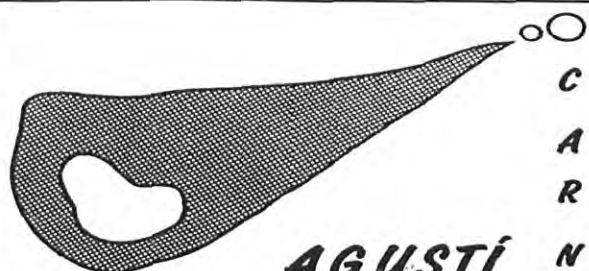
SOLER

JOAN SOLER I RISSECH

**Mobles d'encàrrec
clàssics i moderns**

C. Àngel Guimerà, 6 - Tel. 83 00 44

LLAGOSTERA

AGUSTÍ N
EMBOTITS

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

**Fruites i
Queviures**

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Com cuidar-se el cutis

La pell desvitalitzada

La manca d'atencions, l'edat, un aprimament ràpid o una enfermetat, poden castigar la pell, perdent brillantor i color, elasticitat i fermesa. Les arrugues apareixen o s'accentuen i l'aspecte general que ofereix la pell és pansit, envellit.

He preferit el terme desvitalitzat al d'envellit perquè aquest últim l'associem instantàniament amb l'edat, i com ja he dit en diferents ocasions, no existeix una data fixa a partir de la qual envellim. Així, tenim persones joves que ja presenten els signes d'envelliment i persones grans que conserven les característiques de la joventut fins a una avançada edat.

Sigui quinasigui la causa, a partir d'un moment donat, disminueixen les secrecions sudorals i sebàcies, la pell es torna flàccida, apareixen arrugues i el to es torna pàl·lid, cerós i mat.

Reconeixement:

A simple vista: Pell seca, groguenca, opaca, aspecte envellit. Els traços de l'expressió, com ara, les celles, la boca, els llavis, "cauen".

Al tacte: Flaccidesa, sequetat.

A través de la lupa: S'accentuen les arrugues, sobretot en les comissures de la boca, ulls i front.

Aconsellable:

1r.- Sobretot, cada dia al matí, hidratar molt la pell amb la crema adequada i amb la cara sempre ben neta.

2n.- Cada dia, a la nit, netejar la cara ben neta amb els productes adequats i posar la crema nutritiva de nit adequada per aquest tipus de pell, per poder tornar a rejuvenir-la.

3r.- Portar la cara com més neta millor. Intentar estar un temps sense posar-hi maquillatge...

4rt.- Vigilar amb el menjar. També és molt important per a la pell,

s'haurien de menjar coses sense grasses i beure molta aigua.

5è.- Un cop a la setmana, fer una neteja general amb els productes adequats, començant per netejar bé la pell, fent-li un massatge amb la llet. Seguidament netejarem amb aigua i posarem tònic per desinfectar-la. Quan la pell està neta i desinfectada agafarem gel exfoliant i el passarem per tota la cara, sobre tot per les zones més afectades. Quan hem fet el pilling a la cara, l'esbandim amb aigua i hi posem una mascareta per donar-li més color a la pell. La deixem actuar

un mínim de 10 minuts i la traiem. Quan hem fet tot això, posarem una ampolleta de vitamines per ajudar més a la pell i perquè estiguem més guapes. Quan hem posat l'ampolleta la deixem com a mínim uns 10 minuts perquè penetri bé i posarem un miqueta de crema hidratant adequada per aquest tipus de pell i en unes setmanes ja en veureu el resultat.

En el proper número parlarem de les arrugues.

Alexandra Aliu Molina

Serveis Tècnics de Reparació

Metabo

imcoinsa

bombas
laco

BOMBA
PRINZE

ENARCO, S.A.

PERLES

BOSCH

KÄRCHER

Lifter
HERRAMIENTAS ELÉCTRICAS

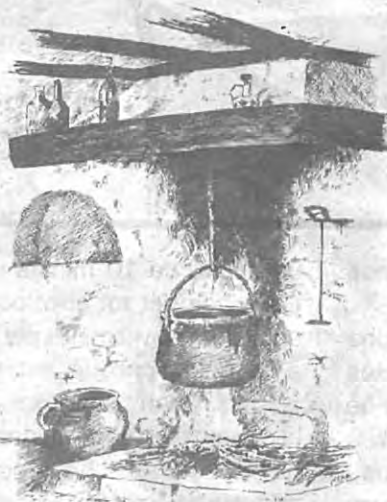
HITACHI
HERRAMIENTAS ELÉCTRICAS

C/ Gavarres, 24
17240 Llagostera
Tel.-Fax: 972 83 09 73

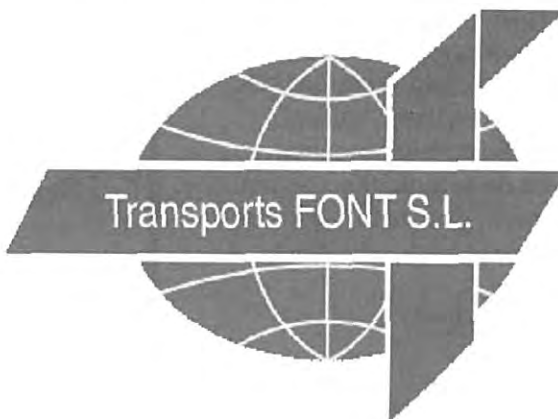
Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

Can Panedes

Des de 1966 Cuina
Casolana

Carretera de Sant Feliu a Girona,
C-65 km. 12
Te. 972 83 03 56

C/ Joan Maragall, núm 11
17240 Llagostera (GI)

Tel. 972 23 88 10 - Fax 972 23 99 77

ROBERT COROMINAS

Crtra. Sant Llorenç, 2 Telf. 972 830578 LLAGOSTERA

Ford Fiesta

**Nou motor diesel
"common rail" 1.4 dde 68 CV**

FOCUS Tdci 115 cv.

Ja l'has prova't ???

Exposició de Plantes i Flors 2002

L'Exposició de Plantes i Flors de 2002 ha estat ambientada en un pati romà. Gràcies a la col·laboració desinteressada de moltes persones com el pintor local Josep Lloveras i altres entitats com el G.E. Bell-Matí i els Manaies de Girona, la Comissió de Flors i Plantes del Casino Llagosterenc ha aconseguit donar-li el caire romà que volíem.

Aquest ha estat el quart any des que vam recuperar la mostra de flors per la Festa Major i hem volgut ampliar l'espai amb la sala annexa per poder fer un circuit amb diferents portes d'entrada i sortida. Això, sempre porta feina extra, va fer falta adequar un espai que havia sigut magatzem durant molts anys i d'aquí la dita: "ingènua de mi, jo que pensava que venia a plantar floretes" que tant ens ha fet riure de l'Emília, una novell col·laboradora que juntament amb la Mercè han tirat endavant molta d'aquesta feina extra. Ara és l'hora d'agrair a totes les persones que van participar i col·laborar, especialment a les floristes, al Col·legi Públic Lacustaria i l'Escola Nostra Sra. del Carme per la seva ajuda en l'ornamentació de l'entrada.

Ara és l'hora de parlar dels premis i per tant cal parlar del jurat. Les decisions que aquest pren en favor d'unes plantes o altres, fa que no tothom hi estigui d'acord. És molt important recordar que el jurat veu l'exposició abans que ningú i que jutja per l'aspecte de les flors en el moment de la seva inspecció, que les plantes estan numerades i no porten nom, i finalment que està format per 5 persones: 3 persones de l'exposició de Girona 'Temps de Flors', que formen la veu més entesa i professional. Després tenim un representant del Casino Llagosterenc i un representant

de l'Ajuntament de Llagostera, que representen la veu més popular. Heu de tenir en compte que és un concurs obert a tothom. La categoria més disputada aquest any va ésser la de les roses, la característica més important és el balanç entre la tija, les fulles i la poncella. És ben considerada una tija llarga sempre que les fulles siguin netes i sense ferides, i la poncella gran i amb molts pètals. Cal que la poncella estigui mig oberta i que els pètals siguin perfectes. Cal retirar els pètals exteriors en mal estat i obrir una mica enfora la segona fila de pètals. També cal retirar les fulles i punxes de la part baixa de la rosa un cop tallada. El problema que tots tenim és tenir roses a punt pel dia, per això cal podar dotze setmanes abans de la data prevista per a l'exposició com a terme mig. El millor és podar els diferents rosers entre 10 i 15 setmanes abans i retirar les poncelles laterals de seguida que apareixen per aconseguir una única flor de més qualitat.

Finalment fer esment dels premis:

Premis a les millors aportacions: Sra. A. Gotarra (fulla verda), Sra. M. Esteve (pl. florida), Sr. M. Bagudanch (cactus), Sra. M. Plà (ram), Sra. A. Gascons (ikebana), Sr. Josep del Mas Tarré (bonsai) i Cortinatges Edith (aparadors). Accèssits: Sra. A. Gotarra (fulla verda), Sra. D. Colls (pl. florida), Sr. M. Bagudanch (cactus), Sra. R. Boadas (ram), Sr. J. Bayé (ikebana), Sr. J. Vila (bonsai), Donna's (aparadors).

Teresa Puértolas L.

farmàcia

Iluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

■■■■■■■ Llagostera

Transports

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTS INTERNACIONALS I NACIONALS

Carrer Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

MAS TARRÈ

Restaurant

Crta. De Vidreres a St. Feliu
de Guixols. Km 25

Tel. 972 83 14 27

projecció
decoració
reforma
de
locals
comercials

ddissey

INTERIORISME COMERCIAL

Maiana, 3 - 17240 Llagostera
tel 972 805519 fax 972 830527

[Http://members.xoom.com/ddissey](http://members.xoom.com/ddissey)
E-mail : ral@grn.es

IMPREMTA

OFFSET
TIPOGRAFIA

rodas

Camprodón, 24
Tel. i Fax : 83 02 10
LLAGOSTERA

electrodomèstics
Codolat

Agrupació
DEGISA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodón, 11 - Tel. 972-83.04.77
LLAGOSTERA (GIRONA)

Horòscop

per Madame Merduix

ÀRIES

del 22/3 al 20/4

Amor: Després d'un estiu força mogut, el que ara busques és un amor més reposat.

Feina: Hi ha algun company que et posarà els nervis de punta, no li facis massa cas.

Salut: La tornada a la feina pot ser una mica dura per tu.

LLEÓ

del 24/7 al 23/8

Amor: No tinguis tanta por i aprèn a anar sempre endavant, perquè sinó, et podries perdre moltes coses.

Feina: Aniràs fent, però hi haurà sorpreses agradables entremig.

Salut: No et deprimeixis perquè l'estiu ja s'acaba i surt de casa a distreure't.

SAGITARI

del 23/11 al 22/12

Amor: Hi haurà coses que hauràs de arreglar amb la teva parella.

Feina: A la feina no tindràs gaires canvis de moment.

Salut: Els maldecaps interiors es poden exterioritzar amb alguna mena d'al·lèrgia.

TAURE

del 21/4 al 21/5

Amor: No et tallis i surt a buscar el que vols.

Feina: Aquest tema és una mica incert de moment, això no durarà gaire temps.

Salut: Les primeres nits fresques de tardor poden causar-te alguna molèstia.

VERGE

del 24/8 al 23/9

Amor: L'amor dels teus amics t'omplirà de felicitat.

Feina: La feina com sempre, anar fent i que no falti.

Salut: Abriga't si fa fred o en patiràs les conseqüències.

CAPRICORN

del 23/12 al 20/1

Amor: Potser passaràs un mal moment amb la teva parella, però tot es pot solucionar, o no.

Feina: Tots tenim un talent ocult. Deixa sortir el teu.

Salut: Vas massa atabalat i això al final es paga.

CRANC

Del 22/6 al 23/7

Amor: A vegades compartir és difícil, però has de ser més accessible.

Feina: No t'exigeixis massa o acabaràs cremat de tot.

Salut: Pràctica l'esport i el descans et farà sentir millor.

BALANÇA

del 24/9 al 23/10

Amor: Si ara estas bé no deixis que els fantasmes enfosqueixin el moment.

Feina: Tindràs l'oportunitat de dedicar-te a fer el que t'agrada.

Salut: No passes pel millor moment de salut. Cuida't i no facis excessos.

AQUARI

del 21/1 al 19/2

Amor: Et sentiràs tan feliç amb la teva parella que.....

Feina: Si pots, fes un canvi radical en la teva vida professional.

Salut: Res important estorvarà la teva salut de ferro.

BESSONS

del 22/5 al 21/6

Amor: No sempre estaràs d'acord amb la teva parella, però ell/a ho ha de saber.

Feina: Si t'esforces i hi poses ganes aconseguiràs tot el que vulguis.

Salut: Estàs en un moment extraordinari. Aprofita'l.

ESCORPI

del 24/10 al 22/11

Amor: Tindràs ganes de compartir més estones amb la teva parella i els amics.

Feina: Sagitari dins la teva casa III farà que triomfis laboralment.

Salut: Procura alimentar-te bé i el teu estómac ho agrairà.

PEIXOS

del 20/2 al 21/3

Amor: Si tens clar el que vols, perquè no ho vas a buscar i llestos.

Feina: Pren-t'ho amb calma i no facis més del que puguis.

Salut: No forçis tant la màquina i descansa de tant en tant o patiràs sobreentrenament.

Un any més l'Associació Cultural Papu Tisores, entitat editora del Butlletí de Llagostera, ha renovat el conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Llagostera. A continuació es reproduïx el conveni signat entre ambdues parts.

A Llagostera, el 18 de juny de 2002.

REUNITS

D'una part el Sr. Lluís Postigo Garcia, actuant en la seva qualitat d'Alcalde-President de l'Ajuntament de Llagostera,

D'altra part, el Sr. Marc Sureda Pons, titular del DNI 40.344.627, com a President de l'Associació Cultural El Papu-Tisores, editora de la revista local "Butlletí de Llagostera",

MANIFESTEN

El seu interès en la renovació del conveni de col·laboració signat entre les dues parts el dia 27 de març de 2001. Per la qual cosa subscriuen els següents:

PACTES

1r.- L'Associació Cultural El Papu-Tisores es compromet a editar amb caràcter trimestral la revista "Butlletí de Llagostera".

2n.- L'Ajuntament de Llagostera atorgarà a l'Associació una subvenció de 2.404 € en concepte d'ajut per a la publicació de la revista local, que haurà de ser convenientment justificada al final del període de vigència de l'actual conveni. També es concedeix una subvenció de 620,49 € per a sufragar les despeses d'instal·lació, connexió d'una línia ADSL i un mòdem i les quotes mensuals des de l'abril fins al desembre de 2002, ambdós inclosos.

3r.- L'Ajuntament de Llagostera continuarà posant a disposició de l'Associació El Papu-Tisores un local per a la realització de les activitats encaminades a l'edició de l'esmentada publicació local.

4rt.- L'Associació El Papu-Tisores assumirà la despesa del consum de telèfon amb contestador que l'Ajuntament va posar a la seva disposició.

5è.- L'Associació El Papu-Tisores es compromet a publicar el contingut d'aquest conveni en la revista El Butlletí.

Aquest conveni tindrà durada d'un any.

D'aquest conveni se'n donarà compte al Ple de l'Ajuntament.

I en prova de conformitat, signen aquest document ambdues parts al lloc i la data a dalt esmentats.

PER L'AJUNTAMENT

Sig.: Lluís Postigo Garcia

PER L'ENTITAT,

Sig.: Marc Sureda Pons

Com realitzar la respiració completa o iòguica

La respiració completa o respiració iòguica, tonifica el sistema respiratori i el sistema nerviós, augmenta la resistència psicofísica i desperta l'energia. Es pot dividir en tres parts: baixa, mitjana i alta. Només quan s'adquireix molta pràctica, es poden realitzar les tres parts en un únic temps.

1. Respiració baixa o abdominal:

Assenta't amb el cos recte i els ulls tancats. Concentra't en la part baixa dels pulmons recolzant les mans sobre l'abdomen. Inspira i expira traient tot l'aire. Repeteix-ho diverses vegades, procurant moure només aquesta zona.

2. Respiració mitjana o diafragmàtica:

Concentra't en la part mitjana dels pulmons i recolza les mans sobre la caixa toràcica. Inspira profundament i obre la caixa toràcica, expira i tanca-la. Repeteix-ho diverses vegades.

3. Respiració alta o clavicular:

Concentra't en la part alta dels pulmons i recolza les mans a la base del coll. Inspira i aixeca les clavícules, expira i baixa-les. Notaràs que la respiració és menys profunda que a les anteriors, la baixa o mitjana. Repeteix-ho diverses vegades.

Quan milloris la pràctica dels exercicis, aquí tens alguns consells generals que t'ajudaran a treure-li el màxim partit als exercicis:

- No facis els exercicis amb l'estómac ple.

- Inicia els exercicis de respiració amb una expiració relaxada.

- No forçis més del compte. A un principiant no se li pot demanar mantenir durant molta estona una posició amb la correcta respiració profunda. Al principi, les postures i els moviments seran més ràpids, perquè encara no tindràs el control adequat sobre la teva respiració.

- Els exercicis requereixen una concentració total, amb la implicació de ment i cos.

- Vesteix-te còmodament, amb peces de fibres naturals, com el cotó o el lli. Les fibres sintètiques no són bones conductores d'energia. Ho has de fer amb els peus nus o amb mitges fines, és important el contacte amb la terra, el primer dels elements naturals.

Relaxació:

Assenta't al terra i agafa consciència del teu cos. Comença a relaxar els peus, turmells, bessons, genolls, cuixes i glutis. Passa després al tronc, relaxant les caderes i l'abdomen, el pit i l'esquena. Relaxa les mans, els canells, l'avantbraç, braços i espatlles. Continua després amb la cara: llavis, mentó, galtes, orelles, nas, ulls, front i cap... Escolta

durant uns minuts la teva respiració: profunda, calmada i lenta. Sent com s'alliberen totes les articulacions, començant pels dits dels peus i al cap d'una estona, incorpora't a poc a poc.

La respiració posa el punt final a la sessió de ioga, proporcionant al cos una sensació de relax profund i de complet benestar.

Om Shanti om
Griselda García
Professora de ioga

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C. Cantallops, 2
Tel. 972 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

A Barcelona:
C/ Pamplona, 62-64
C/ Àlaba, 51

Planxa i Pintura

J. Miquel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

Defirmes

Moda

C/. Cristófol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40 Fax 972 83 02 01
17240 LLAGOSTERA (Girona)

COMERCIAL MONTSE

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENCERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

Perruqueria MARTA

C/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 LLAGOSTERA

ESTETICISTES
Donna's
Dolors Pico

C. Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 Llagostera

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/Ponent, 1-2 (Sector CAVISA)
17240 Llagostera (Girona)

Bolets patagònics i detergents eslovacs

"A tot arreu es practiquen amb fruïció tot tipus d'incoherències". – J ho va sentenciar al Pub, o si ho preferiu, a l'Enrenou.

Era tard o molt tard. Vaig recórrer amb la mirada tot el personal present per adonar-me que el gest animat en alguns, en d'altres el desig que s'anava fent evident, i en pocs l'expressió que delatava la proximitat de satisfer aquest desig, deixava clar que era aviat, o fins i tot, molt aviat.

Davant aquesta evidència, vaig demanar una cervesa glaçada per a mi, i una galleda d'aigua pel cavall, que m'esperava a fora. S. la cambrera, va deixar sobre la taula una glaçonera plena de glaçons. Destapant i abocant-hi la cervesa va explicar-nos que el cavall, després de prendre'n una caixa amb celeritat, (consumició que hauria de satisfer jo, si no volia que s'enfadessin ella i el cavall) havia marxat a Kamel.

Constatant que les meves bromes eren ironitzades sense pietat pels cambrers, vaig optar per demanar una cervesa sense gas (perdó: sense gel) i prendre-la sense obrir la boca (bé, obrint-la només a intervals regulars per introduir-hi el líquid esmentat).

El mes de febrer, quan vàrem anar de vacances a Xile, -va explicar-nos J.- ens estàvem a Puerto Natales, a la punta d'Amèrica del Sud. Visitàvem el Parc Natural de les Torres del Paine, les glaceres i el seu entorn. Paisatges que només es poden qualificar amb dues paraules: bru-tals. No perquè siguin "brus" (les glaceres més aviat tot al contrari), ni perquè siguin els "altres dels quals" (són únics).- J. va fer un bon glop de cervesa després de dir la ximpleria i abans de continuar. Ens desplaçàvem en una mena de furgonetes a velocitats bastant altes per carreteres de terra. Vaig observar que quan anàvem cap a la glacera Grey, gran part del trajecte, el conductor passava per l'esquerra (a Xile es

conduïx igual que aquí: per la dreta) i quan tornàvem també passava molt tros per l'esquerre. L'endemà, anant a visitar els Ventisqueros, un conductor diferent, també circulava gran part del camí per l'esquerra. Vaig preguntar-li el per què d'aquesta conducció i la resposta fou que conduïa pel costat de la carretera on hi havia menys clots.

Prenent referències vaig observar que un bon tros de camí d'anada i de tornada el feia per l'esquerre. O sigui que anant va passar per un costat de carretera, i el mateix tall tornant va passar per l'altre, sempre al revés de les normes. La conclusió és que per una estranya forma de percebre els clots i xargais dels camins, els xilens conduïen sempre pel costat reservat als vehicles que circulen en sentit contrari. Costum que, a part de ser completament incoherent, és temerària, tot i ser camins poc transitats.

L'endemà es varen confirmar les meves sospites. Vàrem fer el viatge més llarg, d'uns cent cinquanta quilòmetres d'anada, fins a la glacera Perito Moreno, a l'Argentina. Va fer una petita pausa on va explicar les excel·lències de la Heineken que s'estava prenent, com si fos una falca publicitària però sense donar-me temps d'anar al servei, llavors va continuar. Quan tornàvem de visitar-lo (gairebé sempre passant per l'esquerra), el conductor va dir-nos que la frontera amb Xile es tancava a les nou del vespre, teníem el temps just per arribar-hi.

Després d'informar-nos d'aquesta circumstància, el tipus es va parar a caçar bolets. Estàvem al bell mig de la Patagònia, en un camí on passava un cotxe cada trenta-sis hores, a uns quilòmetres d'una frontera que estaven a punt de tancar, situats, tant nosaltres com la frontera, a cinquanta quilòmetres i escaig de qualsevol ésser viu (exceptuant algun guanaco tonto i

despistat), en companyia d'una parella d'eslovacs somrients (no tenien la més mínima noció de castellà), amb un conductor micòfil, recollint una mena de bolets de soca, enormes, empeltats de xampinyons infectes.

Després de recollir els esmentats fongs, vàrem arribar a la primera barrera, l'argentina, on ens segellaren els passaports de sortida del país. Vàrem circular un parell de quilòmetres més fins la barrera xilena: tancada. Els dos soldats de reemplaçament havien tancat la caserna i anat a dormir a Puerto Natales.

El nostre conductor-heroi ens tranquil·litza assegurant que passàriem camp a través, que ho feia moltes vegades. Al moment de sortir del camí es rebentà una roda i la furgoneta quedà entaforada al marge sense poder-se moure. L'energumen va disculpar-se i es posà a dormir al seient del conductor mentre els eslovacs i nosaltres ens vàrem mirar sorpresos.

Al cap d'un munt d'incòmodes i llargues hores parlant en un anglès primari amb els eslovacs, millor dit, insultant el miserable conductor (fluixet, no fos cas que ens entengués) varen arribar els soldats d'aduanes i ens varen portar a la ciutat.

A l'arribar, l'eslovaca (s'havia presentat amb un nom que sonava Tol) va donar-me les meves ulleres de sol trencades, que durant la nit se li havien incrustat al sagí. Jo vaig dir-li amb una "empanada" lingüística total: "Gràcies, Miss Tol, enchanté." El cansament va jugar-me una mala passada al no poder aturar una riallada històrica mentre li deia a la seva parella: "A reveure, senyor Fairy".

gabinet
òptic
oftàlmic

Plaça Catalunya, s/n
17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 05 99

MONTSE SURROCA COMAS

ADVOCADA

Col·legiada núm. 2097

DRET CIVIL, PENAL I LABORAL

C/ Marina, 5
17240 Llagostera

HORES CONVINGUDES

Tel. / Fax (972) 831031

bar musical

l'escàndol

C/Colom, 5
Llagostera
972 83 06 17

El millor house del moment.

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

- Laboral
- Fiscal
- Jurídica
- Comptable
- Assegurances
- Finques

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Plaça Barceloneta, 8

Tels. 972 83 03 62 / 972 83 18 18

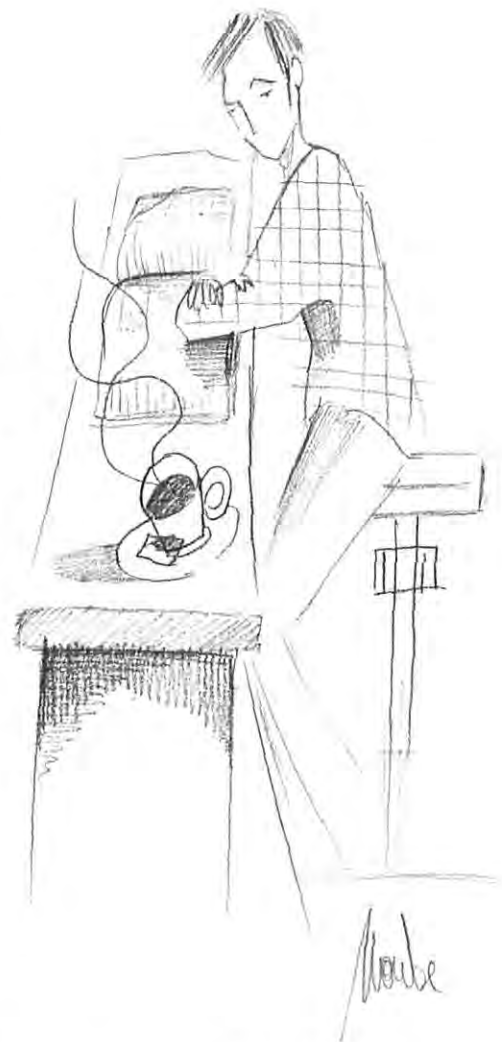
Fax. 972 80 52 30

Té caràcter Llagostera?

Ara que el món s'ha fet petit i que cada vegada és més difícil distingir un habitant de Llagostera d'un de Wisconsin, en una època de la història de la humanitat en la qual, pocs mesos després que un jove de Harlem es girés la gorra per evitar que el sol li cremés el clatell, les gorres girades, sense saber com, s'havien estès per tot el planeta; ara que ja és una pràctica corrent entre els joves d'aquí trepanar-se el lòbul de l'orella com les tribus Massai o travessar-se les celles o el nas amb una agulla com algunes comunitats de la Índia; en temps de l'aldea global, o per dir-ho ja: de la globalització, no sembla molt assenyat preguntar-se si existeix un caràcter local, una personalitat que es conformi en un àmbit tan fràgil, tan lax, com un municipi. I en canvi és probable que la resposta sigui afirmativa. O com a mínim hi ha un nombre considerable de persones que ho creuen fermament, que estan convençuts que els llagosterencs tenim un caràcter col·lectiu determinat. I la major part d'ells consideren que no és precisament un caràcter envejable. Vostès no han assistit mai a algun acte esplèndid, a una nit memorable, de les que miraculosament es celebren a la nostra població, i ho han fet en escandalosa minoria? No s'han emparat mai, després d'un fracàs en la organització d'una activitat, en aquella frase de que "aquí a Llagostera res funciona", "a Llagostera tot és inútil". O no han sentit mai retrets sobre l'escassa participació local en els moviments associatius, en especial si ho comparem amb poblacions properes, el nom de les quals em reservaré per no provocar ridícules reaccions patriòtiques. És més, no els resulten familiars, precisament, els retrets sobre la presumpta carència de patriotisme municipal entre els llagosterencs? A mi sí, francament. Hi ha qui ens culpa d'escèptics, d'apàtics, d'individualistes, de

practicar una sornegueria buida i autosatisfeta, de conrear la crítica, el rondineig perpetu des de la més absoluta i estèril immobilitat, o fins i tot de ser un poble fatalment dominat pels vicis més deplorables de les comunitats petites: allò dels ressentiments, les enveges i les antipaties llegendàries i irreconciliables. Hi ha qui per descriure el llagosterenc arquetípic el situaria, ensopit, a la taula d'un cafè, o d'un pub, o al sofà de casa, amb la rialleta maliciosa, inaccessible a la més petita inquietud, al més lleu interès per tot el que transcendeix el seu petit món de diari, amb el gallet fàcil per engegar crítiques i una trista suficiència d'individu que considera que ja ve de tot però que quasi no s'ha mogut del lloc. Bé, potser n'he fet una caricatura excessiva i he descrit un monstre en el qual ningú es reconeixerà, però, amb tota seguretat, aquests trets, alguns d'ells, en un grau o altre, són presents a la nostra ànima col·lectiva, al nostre caràcter local, si hem de donar crèdit a determinades visions pessimistes. Visions que, ho haig de confessar, en alguns moments comparteixo, com per exemple, durant les hores posteriors a la nit en que un concert de cançons sefardís al Teatre Casino – una petita meravella, m'heu de creure – va ser seguit per, a tot estirar, una quinzena de llagosterencs. En altres ocasions, en canvi, penso que aquí i arreu, aquest és el signe dels nostres temps, o potser de tots els temps, i que les forces que controlen la participació o el desinterès, el compromís o la inhibició, l'apatia o les ànsies d'enriquir-se; les forces que conformen els gustos i els uniformitzen i els empobreixen, transcendeixen llargament el nostre àmbit i les nostres possibilitats. Cosa que em tranquil·litzaria absolutament, definitivament, sinó sabés d'indrets, d'experiències en poblacions properes que, potser amb una perseverança heroica o potser amb molta habilitat,

han aconseguit interessar i comprometre a amplis sectors de la població en aquests espais de contorns imprecisos que podríem definir com el món de la cultura, el coneixement i la solidaritat que són, probablement, les úniques regions en les quals la vida té sentit. Sinó individualment sí col·lectivament tots tenim el món que ens mereixem. Potser, doncs, hauríem de millorar el nostre caràcter col·lectiu i elevar el nivell dels nostres mèrits.

Enric Ramionet
Dibuix: Montse Mayol

PAVIMENTS GIRONA

SERVEIS DE PAVIMENTS INDUSTRIALS

Valentín Calvo i Ramírez

- Naus Industrials
- Pistes
- Pàrkings
- Planxets
- Rampes
- Tot tipus de colors i pintures per paviments

Tel. 620 20 57 58

C. Álvarez, 2, 4t. 1a. • 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Joieria

Rellotgeria

Català

Taller Propi
Dissenys Exclusius

Àngel Guimerà, 7
Telèfon 972 80 52 90

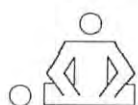
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

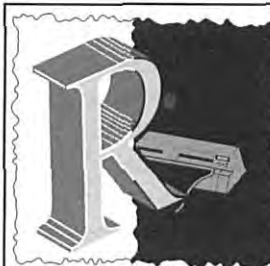
Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPÀSIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

C/ Mas Sec, 53 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 - 83 10 07 - Fax 972 - 83 13 67

RODENAS

TALLER DE
SERIGRAFIA
I RETOLACIÓ

Plaques de característiques - Cartulas - Displais
Grabat del Alumini e Inox - Pintura, lacats - Cartells
Treballs de premsa - Disseny i Retolació.

C/ Indústria, 9 (Sector CAVISA)
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. i Fax 972 83 05 77
E.mail: RODENAS@teleline.es

L'Àgora

Centre Educatiu
Carrer Girona, 31-Llagostera

Telèfon 972 805525

Reforç i repàs individuals i grups reduïts

Actiescol Activitats de lleure i culturals per a infants i joves

HORTICULTURA
La Sureda

c/ Via Apia.s/n LLAGOSTERA
Tels. 972 830 772 - 637 536 439

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/ Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54
LLAGOSTERA

19 Maig 1940 - 19 Maig 2000

Conservar per evitar la marginalitat

Enric Hospital

L'enderroc de l'Estanc de Dalt i el de l'antic garatge Casas, al parc de la Torre, són dues de les bestieses arquitectòniques d'aquests vint anys llargs de democràcia. Hi he pensat amb motiu del Pla Especial de Protecció del Patrimoni de Llagostera aprovat per l'Ajuntament. Un pla, tot s'ha de dir, que s'hauria d'haver desenvolupat poc després de l'aprovació de les Normes Subsidiàries l'any 1983, però que va romandre en el son dels justos, fins que l'actual equip de govern s'ha arremangat i ho ha inclòs en una revisió de les Normes, que gairebé ja tenen dues dècades. Durant aquest temps el poble ha anat creixent, sobretot pel sector Ganix, Mas Sec i Fonellerons, a més, d'anar-se consolidant les urbanitzacions que van néixer com bolets verinosos en els darrers anys del franquisme.

Però no es tracta de fer un repàs al creixement urbanístic del poble ni a la seva transformació, que podríem qualificar de "ni carn ni peix". Després de les desurbanitzacions dels anys seixanta va venir una època "d'anar fent", i avui el casc urbà manté prou la seva fesomia llevat de l'increment imparable dels vehicles, un dels preus impagables de la societat del benestar. En aquest paper ens volem centrar més en la part fonamental del municipi, que és el seu casc antic, l'origen de tot plegat, i les mostres de patrimoni històric i arquitectònic que amb més o menys bon estat, encara hem tingut la sort de servir. I si encara hi ha edificis notables, no ha estat pas precisament gràcies a la decidida intervenció de l'Administració, sinó perquè, lligant amb l'esperit català, a la majoria ens agrada mantenir el que tenim, ja sigui per dret d'herència o per una compra sentimental (i aquí, no hi incloc pas els masos que els barcelonins han comprat i restaurat, afortunats ells si s'ho poden permetre) per convertir-los en una mena de mas de pagès de postal, que a la curta o a

la llarga acabarà sent un problema perquè ningú treballarà la terra, ni els boscos, i esdevindran masos de postal enmig la selva. Però això ja és una altra història.

Parlant de les aberracions urbanístiques, almenys l'edifici de l'Estanc o Cal Domer, va comptar amb la defensa d'unes quantes veus, encapçalades pel mai prou reconegut Esteve Fa, que en vam fer bandera i en vam demanar, inútilment, la seva protecció. Menys sort va tenir l'antic taller - anteriorment sala de ball, que havia regentat en Tiburci Balam, crec que abans de la Guerra Civil -. Ignoro si l'edifici tenia el valor patrimonial que s'atorgava al casalot del carrer Concepció (recordem-ho: ja l'any 1979 la conservació de l'Estanc tenia els informes favorables de l'Aleshores Comissió Provincial d'Urbanisme), però no hi ha dubte que hagués estat un complement ideal pel magnífic parc de la Torre, un espai que juntament amb el de l'Estació, són l'altra cara de la moneda pel que fa a l'urbanisme ben entès. No havia tingut mai l'ocasió de visitar l'antic taller, abans sala de ball, i desconec amb quina finalitat es va

construir, però hagués estat una bona llar de jubilats; un bon centre pel jovent, o un bon edifici públic polivalent. Es va enderrocar per fer-hi pisos i ningú va dir ni mu i a ja gairebé ni el recordava fins que un amic me'n va fer adonar.

Són dues fatídiques anècdotes d'una mala praxi política, però són partidari de mirar endavant i treballar per tot allò que encara cal conservar. Com potser alguns lectors ja saben, el títol d'aquesta secció es deu a la casa del carrer Alt de Girona que durant bona part del segle XX van habitar els meus avis Joan i Lola. Una casa datada entre els segles XVI i XVIII, també coneguda com cal Domer Petit (per tant, amb íntima relació amb l'Estanc que també havia ocupat el domer, un càrrec eclesiàstic que tenia al seu càrrec l'administració del temple). Ca l'àvia Lola va ser durant una temporada la seu del col·lectiu del Butlletí de la primera etapa, i també és una casa que molts amics i coneguts han visitat i que ha acollit uns xefis prou reconfortants. Aquesta casa masia situada en l'antic camí de Girona es va construir fora muralla i

avui presenta un estat força dolent, però amb la meua família hem decidit que la restaurarem en la mesura de les nostres possibilitats.

Per tant, em sento legitimat per suggerir que això és el que haurien de fer tots els propietaris que tinguin cases tancades, sobretot en el casc antic. La degradació de molts barris de les grans ciutats ha vingut a partir de la degradació urbanística de la zona, i en conseqüència, de l'abaratiment dels lloguers i a la poca cura que hi han destinat tots plegats: propietaris, llogaters i, sobretot, a l'Administració que ho ha permès. Tampoc no podem culpar de tot a la desídia dels governs municipals, que sobretot en èpoques pretèrites prou feines tenien en mantenir els quatre serveis elementals. Però sóc partidari d'una llei més intervencionista i tot i que no m'he llegit la normativa que regula aquest Pla Especial de Protecció del Patrimoni no em sembla gens bel·ligerant i hauria de ser-ho una mica més.

A Llagostera tenim la sort que hi ha un terme municipal molt gran i per tant terreny suficient, malgrat que mantinc, com ho he fet en anteriors ocasions, que l'aglomeració de pisos a la zona del carrer Lacustària em sembla una altra aberració que s'havia d'haver evitat. Ja sé que no tothom es pot construir una caseta amb jardí (canviant-ho per "hortet", el somni del president Macià), però els pisos s'han de construir amb seny i obrint molt els espais, sinó volem crear marginalitat. ¿Quina impressió tenim quan ens acostem a Barcelona i veiem tots aquells desastres de Santa Coloma de Gramenet o Sant Adrià de Besòs? Al nucli antic de Llagostera no hi ha gaire pisos, però encara n'hi ha masses. Els carrers són estrets i s'ha d'esponjar, s'ha de poder respirar.

Les afectacions que s'han previst en el Pla probablement són discutibles (i més si l'afectat hi viu), però crec que s'han de visualitzar amb seny, sentit

Enric Hospital

Enric Hospital

Diferents vistes de la zona de reremur.

comú i perspectiva de futur. I en el cas que finalment s'hagi d'arribar a una situació d'embargament, s'ha de negociar fins el dia del judici final i que les parts implicades acceptin la indemnització o la contrapartida com un mal menor. També hi ha diferents

estadis: en alguns casos, l'afectació s'haurà d'executar en un termini raonable, i en altres, potser no ho veurem ni nosaltres, però s'ha treballar amb perspectiva històrica, no posant pegats avui, al què havíem d'haver solventat ahir.

Mantenir la identitat

Parlant en termes materialistes, s'ha demostrat abastament que en una societat com l'actual, invertir en patrimoni és la millor opció. Si un propietari inverteix en la seva finca, la revaloritza, i la pot llogar o vendre si és el cas. Si la deixa que esdevingui un munt de ruïnes, guanyarà un solar per construir-hi pisos, però s'haurà perdut un altre signe de la nostra identitat que, no ho oblidem, és el nostre patrimoni comú. En el catàleg del Pla Especial s'hi han recollit finques de tot el terme municipal i no sé si són totes les que hi han o n'hi falten. En qualsevol cas, s'hauria de fer un pla a deu, quinze, vint anys, perquè es puguin rehabilitar fugint de falses modernitats i buscant l'habitabilitat

que és la millor manera de conservar una casa.

Es pot reflexionar molt sobre tot aquest tema, però no voldria cansar al lector. Dos apunts més. En ple casc antic, l'anterior Ajuntament va construir l'edifici de Llagostera Ràdio, i crec que és una mostra més de com no s'han de fer les coses. Al costat mateix, hi ha aquella mena de central d'Enher que no sé encara què hi pinta, i trobaríem molts altres exemples de rehabilitacions de Reremur o el carrer Olivareta que es podrien haver fet amb més sentit comú si hagués existit un Pla Especial de Protecció.

Ja per acabar: trobo molt encertada la compra per part de l'Ajuntament de l'antiga fàbrica d'en Ricard Roig i la Margarida Roqueta. Ara mateix no sé si hi viu algú a les dues

cases que hi ha més amunt, però també s'han de comprar, aplicant la filosofia que dèiem abans. Així es podrà completar una gran illa per l'escola pública, una idea que vull pensar ja tenien durant la República quan van començar a construir l'estructura de l'actual col·legi. Ho saben molts dels actuals llagosterencs, que l'estructura de l'escola del Puig es va començar a construir durant la República i que el franquisme va tardar 35 anys a acabar-ho?

Joan Ventura Brugat

Jordi Pinsach

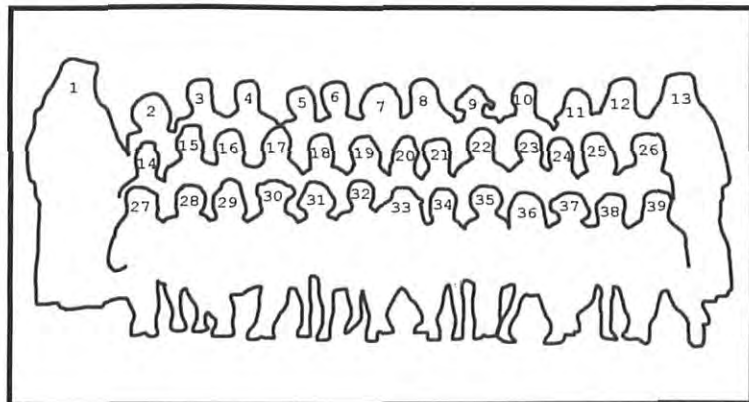
Fàbrica d'en Ricard Roig adquirida recentment per l'Ajuntament.

Àlbum de Fotos

Col·legi Ntra. Sra. del Carme 1968

Foto cedida per Brigit Comas

1- Gemana Salut	21- Maite Vall-Ilovera
2- Encarnita Moreno	22- Rosa Bosch
3- Immaculada Pedraza	23- Josefina Vidal
4- Dolors Ventura	24- M. Dolors Gurnés
5- Isabel Lloveras	25- Gemma Turon
6- Lúdia Llagostera	26- Engràcia Cañigüeral
7- Isabel Martí	27- Rosa Prunell
8- Paulina Aguilera	28- M. Carme Roqueta
9- Concepció Bohigas	29- Brigit Comas
10- Núria Castelló	30- Sara Artau
11- Anna Pascual	31- Montserrat Solés
12- Rosa Turon	32- Glòria Ribas
13- Gemana Luisa	33- M. Carme Gruart
14- Susanna Tur	34- Montserrat Rissech
15- Pilar Tur	35- Montserrat Gispert
16- Isabel Tomàs	36- Esther Ramos
17- M. Carme Maruny	37- Monserrat Buscató
18- Glòria Castelló	38- Núria Vall-Ilosera
19- Càndida Romero	39- Anna Pardo
20- Roser Ferrer	

Per fer aquesta secció ens cal la teva ajuda. Si tens alguna foto antiga de gent del poble que creguis que pot ser interessant, truqueu-nos al 83 12 10. El Butlletí en farà una còpia i us retornarà l'original. Gràcies.

Habitatges de Protecció Oficial al conjunt residencial

MASTER LLAGOSTERA

ACOLLITS AL NOU PLA D'HABITATGE 2002-2005

UNA SITUACIÓ IMMILLORABLE a 15 minuts de Girona
i 10 minuts de la Costa Brava.

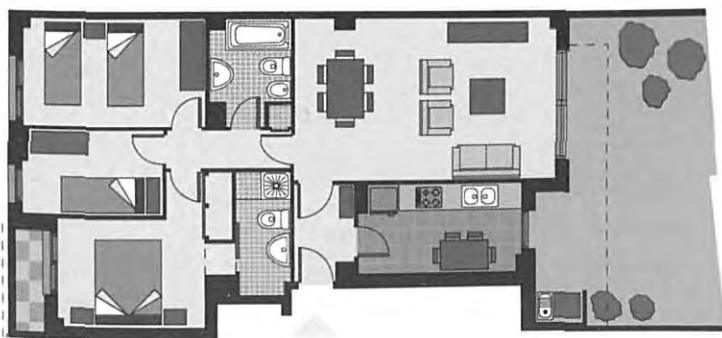
Subvencions de la Generalitat de Catalunya fins el **40%** de les quotes mensuals de la hipoteca, o bé subvenció fins el **20%+Ajut directe** a l'entrada fins **10.700 € aprox.** Préstec qualificat d'Habitatges de Protecció Oficial. **Entrada adaptable.**

**DIRECTE DE
PROMOTOR**

**NOVA FASE
A LA VENDA**

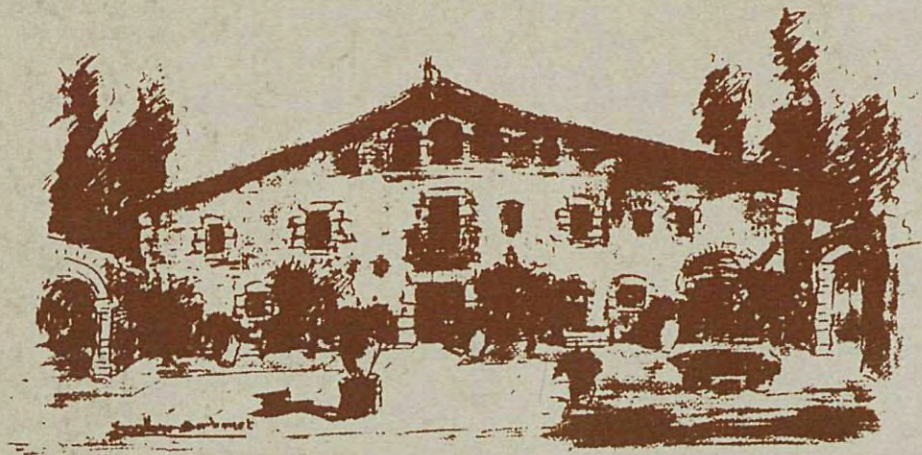
972 83 16 15

- Habitatges de 3 dormitoris
- Plantes baixes amb pati/jardí privat
- Àtics dúplex amb estudi i grans terrasses
- Tots amb pàrquing i traster inclosos

L'informarem personalment de la millor oferta del mercat per
QUALITAT-PREU-FINANÇAMENT

Restaurant
Mas Roure

Gaudeix de la terrassa!

Ctra. de Vidreres a St. Feliu - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 83 12 02 - Fax 972 80 51 02
e-mail: rourem@teleline.es